

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΚΙΟΚΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗ & ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΡΤ1

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΚΙΟΚΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ & ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ
ΣΤΗΝ ΕΡΤ1

Είναι σημαντικό ή όχι, τελικά, να συζητάμε για το χρέος ή δεν έχει και καμία αξία;

«Σημαντικό για ποιον» και «θετικό για ποιον» είναι το ερώτημα.

Γιατί σήμερα το eurogroup καταρχήν θα έρθει να επικυρώσει την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, στη βάση των μέτρων, που ψήφισε η κυβέρνηση. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος του σημερινού eurogroup. Και από εκεί και πέρα η συζήτηση για τη ρύθμιση του χρέους.

Εμείς ποτέ δεν είπαμε ότι αποκλείουμε να γίνει μια συγκεκριμένη ρύθμιση για το χρέος, μέσω μιας επιμήκυνσης για παράδειγμα, ενός συμβιβασμού ανάμεσα στην ΕΕ και το ΔΝΤ.

Γιατί η συζήτηση για το χρέος δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά συνολικότερες αντιθέσεις και ανταγωνισμούς.

Καμία σχέση φυσικά με το πανηγυρικό κλίμα που προσπαθεί να δημιουργήσει η κυβέρνηση, με όλες αυτές τις γελοιότητες «περί γραβάτας», που μόνο στόχο έχουν να αποσπάσουν την προσοχή από τις συνέπειες των σκληρών μέτρων που ψήφισε η κυβέρνηση.

Όπως επίσης ποτέ δεν είπαμε ότι αποκλείουμε να υπάρχει κι ανάκαμψη της οικονομίας.

Μετά από 8-9 χρόνια κρίσης, με τα μέτρα αυτά που έχουν παρθεί, με την εργασιακή ζούγκλα που έχει διαμορφωθεί κι από τους

προηγούμενους κι από τους σημερινούς, με τις ιδιωτικοποιήσεις, με τη συγκέντρωση της αγοράς σε όλο και λιγότερα χέρια -να σας θυμίσω τη ρύθμιση για την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και τις συνέπειες που θα έχει για μικρούς αυτοαπασχολούμενους κλπ- βεβαίως και επενδυτές μπορεί να έρθουν και επενδύσεις μπορεί να γίνουν, γιατί οι προοπτικές κερδοφορίας, πάνω σε αυτή τη σκλαβιά, πάνω σε αυτά τα ερείπια εργατικών – λαϊκών δικαιωμάτων, είναι μεγάλες.

Όμως και στη μία περίπτωση, όσον αφορά τη ρύθμιση του χρέους και στην άλλη, την ανάκαμψη της οικονομίας, υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα, που πρέπει να απαντηθεί: Αυτό θα είναι σε όφελος του ελληνικού λαού, των εργαζομένων;

Θα παρθούν πίσω, δηλαδή, οι 600 μνημονιακοί νόμοι που έχουν ψηφιστεί;

Μήπως δεν θα υλοποιηθούν τα μέτρα που ψηφίστηκαν μόλις προχτές;

Θα πάψει η επιτροπεία, που είναι υποχρεωτική για όλες τις χώρες της ΕΕ, έχουν δεν έχουν μνημόνια. Φυσικά και όχι. Όλα αυτά θα συνεχίσουν να ισχύουν και στη μία και στην άλλη περίπτωση κι όχι απλά θα συνεχίσουν να ισχύουν, θα είναι και η προϋπόθεση για να υπάρχει και ρύθμιση του χρέους και ανάκαμψη της οικονομίας.

Άρα κατά τη γνώμη μας το κρίσιμο ζήτημα είναι να μην περιμένει, να μην προσδοκά, ο λαός, από μία «ματωμένη ανάπτυξη».

Να οργανώσει τον αγώνα του, την πάλη του. Οι κινητοποιήσεις της προηγούμενης εβδομάδας ήταν ελπιδοφόρες, αλλά πρέπει να έχουν διάρκεια, συνέχεια. .

Όχι μόνο να στρέφονται ενάντια σε μία κυβέρνηση, που υλοποιεί αυτά τα μέτρα, χτες ήταν μια άλλη, αύριο θα είναι μια άλλη, αλλά ενάντια στην εξουσία, την οικονομία, του κεφαλαίου, που για να ανακάμψει πρέπει να οδηγήσει το λαό σε μια μεγαλύτερη χρεοκοπία.

Μήνυμα του Πρωθυπουργού για την επέτειο της δολοφονίας του Γρηγόρη Λαμπράκη

Τιμούμε τη μνήμη του Γρηγόρη Λαμπράκη, του αγωνιστή της Αριστεράς που θυσιάστηκε για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία στον τόπο μας. Η δολοφονία του [Λαμπράκη](#) φέρει το στίγμα της μετεμφυλιακής Ελλάδας, μιας Ελλάδας που χαρακτηρίστηκε από την ανεξέλεγκτη δράση των παρακρατικών οργανώσεων, τις διώξεις σε βάρος των δημοκρατικών πολιτών, τη νόθευση της λαϊκής βούλησης.

Όμως η δολοφονία του Λαμπράκη άνοιξε μια νέα σελίδα δημοκρατικής αντίστασης. Ήταν ένα συγκλονιστικό γεγονός που βοήθησε τον λαό μας να συνειδητοποιήσει πόσο καθοριστική σημασία για την πορεία μιας χώρας, έχει η υπεράσπιση της Δημοκρατίας. Στα χνάρια αυτής της παράδοσης βαδίζουμε σήμερα, με την πεποίθηση ότι η αδιάλλακτη υπεράσπιση της Δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα είναι ο καλύτερος και πιο ειλικρινής φόρος τιμής στον Γρηγόρη Λαμπράκη.

πηγη : **Γραφείο Τύπου Πρωθυπουργού**

Συνέντευξη του Γραμματέα της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, Πάνου Ρήγα, στην «Free Sunday»

Συνέντευξη του Γραμματέα της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, Πάνου Ρήγα, στην «Free Sunday» και τον δημοσιογράφο Δημήτρη Χρυσικόπουλο

1. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να μου πείτε αν σας ικανοποιεί το πακέτο μέτρων-αντίμετρων που ψηφίστηκε από τη Βουλή, ώστε να κλείσει η β' αξιολόγηση του προγράμματος και πως αποτυπώνεται στη συμφωνία αυτή το «μηδενικό δημοσιονομικό ισοζύγιο».

Σε αντίθεση με το success story της ΝΔ του κ. Σαμαρά, στον ΣΥΡΙΖΑ δεν πανηγυρίσαμε και δεν θα πανηγυρίσουμε ποτέ για την ολοκλήρωση μιας δύσκολης αξιολόγησης. Έχουμε επιλέξει να μείνουμε προσηλωμένοι στο να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια και την επιτροπεία, ν' αντιμετωπίσουμε με θεσμικά μέσα τις αιτίες της διαφθοράς και της διαπλοκής και ν' αλλάξουμε το παραγωγικό μοντέλο της χώρας και τη λειτουργία του κράτους.

Λαμβάνοντας υπόψη τους συσχετισμούς φτάσαμε σε ένα ισορροπημένο δημοσιονομικό πακέτο συμφωνίας, που ανοίγει τον δρόμο για την είσοδο της χώρας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Η λύση για το χρέος -ώστε αυτό να είναι βιώσιμο- χρειάζεται για να βγούμε στις αγορές. Θα πάψει έτσι το χρέος να χρησιμοποιείται ως μόνιμη πίεση και κατ' επέκταση η επιτροπεία ως καθεστώς. Τα θετικά κοινωνικά μέτρα, εξισορροπούν τις κοινωνικές συνέπειες των δύσκολων σημείων της συμφωνίας και αντισταθμίζουν το δημοσιονομικό τους κόστος.

2. Με το κλείσιμο της αξιολόγησης να βρίσκεται προ των πυλών, τι περιμένετε από το Eurogroup της 22ας Μαΐου;

Αποτελεί κοινή αντίληψη σε διεθνές επίπεδο ότι η ελληνική κυβέρνηση και η χώρα συνολικά έχουν εκπληρώσει και με το παραπάνω τις υποχρεώσεις της που απορρέαν από τη συμφωνία με τους ευρωπαϊούς εταίρους μας. Το βασικό ζήτημα για εμάς πλέον είναι η ρύθμιση του ελληνικού χρέους με τέτοιο τρόπο, που να επιτρέπει την ένταξη της χώρας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης και να ανοίγει την πόρτα στην έξοδο της ελληνικής οικονομίας στις αγορές. Αν όλα αυτά τα είχαν διεκδικήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις η έξοδος από τα μνημόνια θα ήταν πιο εύκολη και οι κοινωνικές συνέπειες λιγότερες. Αποδεικνύεται όμως και από τη σημερινή στάση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ ότι είναι πλήρως ενσωματωμένοι στην ακραία νεοφιλελεύθερη στρατηγική και μέρος του συστήματος της διαφθοράς και της διαπλοκής.

3. Θεωρείτε ότι, με βάση τα τελικά αποτελέσματα, η μακρά περίοδος της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές άξιζε τον κόπο;

Για να κρίνουμε κάτι τέτοιο θα πρέπει να συγκρίνουμε τις αρχικές θέσεις κάθε πλευράς με την τελική συμφωνία. Οι αρχικές απαιτήσεις του ΔΝΤ στη Β' αξιολόγηση περιελάμβαναν μέτρα ύψους 4,5 δις Ευρώ, χωρίς καμιά προφανώς πρόβλεψη για αντίστοιχα μέτρα ελάφρυνσης. Μέσα από την πολύμηνη μάχη που έδωσε η διαπραγματευτική ομάδα της ελληνικής κυβέρνησης, καταφέραμε τελικά να καταλήξουμε σε μια συμφωνία με μηδενικό δημοσιονομικό ισοζύγιο, ενώ ταυτόχρονα κερδίσαμε τη μάχη στα εργασιακά. Παρότι η ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης καθυστέρησε λόγω των παράλογων απαιτήσεων του ΔΝΤ, θεωρώ ειλικρινά ότι το αποτέλεσμα είναι το καλύτερο δυνατό.

4. Από εδώ και πέρα, ποιες θεωρείτε ότι θα πρέπει να είναι οι άμεσες προτεραιότητες της κυβέρνησης;

Η κυβέρνηση υλοποιεί, παρά τους περιορισμούς, ένα ευρύ πρόγραμμα αλλαγών και μεταρρυθμίσεων με θετικό πρόσημο. Η καθιέρωση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης, η ελεύθερη πρόσβαση στο σύστημα υγείας των ανασφάλιστων πολιτών συμβάλλουν στην καταπολέμηση των ανισοτήτων. Ο εκσυγχρονισμός

της δικαιοσύνης και της διοίκησης, η δημιουργία αποτελεσματικών μηχανισμών καταπολέμησης της διαφθοράς, της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, η συγκρότηση του περιουσιολογίου είναι αλλαγές που πρέπει να ολοκληρωθούν. Το νέο κοινωνικό και αναπτυξιακό μοντέλο είναι για το ΣΥΡΙΖΑ βασική προτεραιότητα της επόμενης περιόδου.

5. Η ΝΔ εξαπολύει δριμεία επίθεση χαρακτηρίζοντας τα νέα μέτρα «τέταρτο μνημόνιο» και εμμένει στη θέση της για άμεση αλλαγή κυβέρνησης. Τι απαντάτε;

Ο κ. Μητσοτάκης επέλεξε, ένα μήνα μετά την ανάδειξή του σε πρόεδρο της ΝΔ, να ζητήσει εκλογές. Από τότε έχει περάσει ένας και πλέον χρόνος, η χώρα έχει κλείσει δύο δύσκολες αξιολογήσεις, η ελληνική οικονομία έχει αντέξει κόντρα στις Κασσάνδρες και η αξιωματική αντιπολίτευση συνεχίζει να ψελλίζει το ίδιο κούφιο αίτημα, αδυνατώντας να εκφέρει οποιοδήποτε πειστικό αφήγημα. Η αξιολόγηση είναι ταυτόχρονα ένας έλεγχος της πορείας ως τώρα, αλλά και επικαιροποίηση των επόμενων στόχων. Στα πλαίσια των αξιολογήσεων προγραμματίζονται και οι επόμενες εκταμιεύσεις, οι οποίες είναι τμήμα της χρηματοδότησης που συμφωνήθηκε το καλοκαίρι του 2015. Ο σχεδιασμός χρηματοδότησης για το 2019 και το 2020 είναι απαραίτητος, γιατί η χώρα θα χρηματοδοτείται από τις αγορές αφού το υφιστάμενο πρόγραμμα λήγει το 2018. Η συμφωνία που καταλήξαμε είναι μια συμφωνία με μηδενικό δημοσιονομικό ισοζύγιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι, ενώ τον τελευταίο καιρό ο κ. Μητσοτάκης είναι λαλίστατος για μια σειρά θεμάτων από τη Βενεζουέλα μέχρι το ποδόσφαιρο, ταυτόχρονα υπάρχει μια περίεργη αφωνία από ολόκληρη τη ΝΔ για ένα τόσο κρίσιμο και επίκαιρο ζήτημα όπως αυτό της ρύθμισης του χρέους.

6. Όλες οι δημοσκοπήσεις δίνουν μεγάλο προβάδισμα της ΝΔ επί του ΣΥΡΙΖΑ. Πιστεύετε ότι η εικόνα αυτή είναι αναστρέψιμη, κι αν ναι, πώς;

Πέρα από τις ενδεικτικές τάσεις της εκάστοτε συγκυρίας των δημοσκοπήσεων, πιστεύω ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου

ξέρει και αναγνωρίζει ποιά συμφέροντα εξυπηρετεί το κάθε κόμμα μέσα στο πολιτικό μας σύστημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σφυρηλατήσει με επιμονή τα τελευταία χρόνια ισχυρές σχέσεις με τα τμήματα εκείνα της κοινωνίας που πλήττονται από τις πολιτικές της λιτότητας και τη μέγγενη της επιτροπείας. Η κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά ότι η συντριπτική ευθύνη για την κατάσταση που βρίσκεται η χώρα ανήκει στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που κατέστρεψε την ελληνική οικονομία, που διέλυσε τη χώρα με ένα φαύλο πελατειακό σύστημα και με τη στήριξη μιας διαπλεκόμενης, κρατικοδίαιτης επιχειρηματικότητας. Πέρα από τις διαφορές στην πρόθεση ψήφου, όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι ένα μεγάλο τμήμα των πολιτών τηρεί στάση αναμονής και περιμένει να κάνει απολογισμό όταν η προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ θα έχει ολοκληρωθεί. Είμαι λοιπόν βαθιά πεπεισμένος, ότι, μέχρι τότε, είναι στο χέρι μας να κλείσουμε τις όποιες ρωγμές έχουν ανοίξει στη σχέση μας με την κοινωνία από την περίοδο διακυβέρνησής μας.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ, 20/05/2017

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΑ ΝΕΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ»

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΑ ΝΕΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ»**

ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΝΙΑΤΗ

Επιμένετε στον όρο 4^ο Μνημόνιο για το πακέτο μέτρων της Κυβέρνησης. Τελικά ο Τσίπρας βγάζει την χώρα από το Μνημόνιο ή την δένει με ένα ακόμη;

Καλά, για τέταρτο μνημόνιο μιλούν όλοι. Και τους βουλευτές της κυβέρνησης να ρωτήσετε off the record, το ίδιο θα σας πουν. Όμως αυτό το σκληρό πακέτο μέτρων δεν είναι ένα ακόμα μνημόνιο, αλλά «μνημόνιο εις την τετάρτην», γιατί προστίθεται στα προηγούμενα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και πολλαπλασιάζει τα βάρη στο λαό. Και η χώρα που είναι δεμένη στην διακρατική καπιταλιστική ένωση της ΕΕ, είναι δεμένη χειροπόδαρα και με μνημόνια και επιτροπεία διαρκείας. Άρα για να απαλλαγεί ο λαός μας από τα μνημόνια πρέπει να αποφασίσει να απαλλαγεί από όλα τα δεσμά της εξουσίας του κεφαλαίου -εγχώρια και ευρωενωσιακά- και να βαδίσει το δικό του δρόμο.

Πώς σχολιάζετε τα αντίμετρα και μια άποψη που θέλει να είναι ανακουφιστικά για την κοινωνία; Αλήθεια, τι εξυπηρετούν;

Ούτε οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ που σήκωσαν το χέρι τους και ψήφισαν «ναι σε όλα», δεν πιστεύουν το παραμύθι των αντίμετρων. Δεν υπάρχουν μέτρα και αντίμετρα, υπάρχει ένα ενιαίο πακέτο βάρβαρων μέτρων. Και είναι κοροϊδία να μιλάς για ανακούφιση όταν παίρνεις 2 συντάξεις από τους συνταξιούχους, 1 μισθό από τους μισθωτούς και πάει λέγοντας. Είναι σαν να ρίχνεις κάποιον στο βάραθρο και να του φωνάζεις ότι «εάν επιζήσεις, αν καταφέρεις να σπάσεις μόνο ένα πόδι και αν..., μπορεί να στο βάλω στον γύψο και βλέπουμε...».

Υπάρχει μια αίσθηση πως ο κόσμος είναι σε αμηχανία. Παρά τις δικές σας προσπάθειες δεν φαίνεται να κουνιέται φύλλο στον

δρόμο. Προσφάτως το υπενθύμισε και ο Πρωθυπουργός...

Ο Πρωθυπουργός υπενθύμισε στο κεφάλαιο πόσο καλός μαθητής είναι, ακόμα και όταν αντιγράφει τις αντιδραστικές πρακτικές των προκατόχων του, όπως η ειρωνεία και συνάμα το θράσος απέναντι σε ένα λαό, που ματώνει καθημερινά και του πετάει κατάμουτρα ότι δείχνει ανοχή, δείχνει περίπου κατανόηση. Εμείς απλά του υπενθυμίζουμε ότι και ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αναλώσιμος, θα κάνει τη βρώμικη δουλειά και μετά θα πάρει την άγουσα για τον πάγκο, όπως όλοι όσοι προσπάθησαν να διαχειριστούν την κρίση του βάρβαρου συστήματος. Όσο για το αν «κουνιέται φύλλο», απαντούν οι καθημερινές εστίες αντίστασης σε τόπους δουλειάς για να μη μειωθούν μισθοί, να μην περάσει καμιά απόλυση, αλλά και οι απεργιακές συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια των προηγούμενων ημερών. Και με την ευκαιρία της ερώτησής σας, σ' αυτήν εδώ τη χώρα ευτυχώς υπάρχει και συνεχώς δυναμώνει το Κομμουνιστικό Κόμμα, υπάρχει και δυναμώνει το ταξικό εργατικό κίνημα, συνολικά το λαϊκό κίνημα.

Πώς αποτιμάτε την απεργία; Τελικά, είναι διασπασμένο το εργατικό κίνημα;

Το εργατικό κίνημα εξακολουθεί να βρίσκεται ακόμα σε υποχώρηση και σ' αυτό έχουν βάλει το χεράκι τους συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και πολιτικές δυνάμεις, που φορούσαν για χρόνια τη μάσκα της «αριστεράς». Γι' αυτό έχει την αξία του το ότι χιλιάδες λαού πήραν μέρος στις μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ σε 73 πόλεις σε όλη την Ελλάδα. Προσπέρασαν τις παγίδες ότι δήθεν αντισταθμίζονται οι απώλειες στο εισόδημα και στα δικαιώματά τους. Ότι δήθεν από την όποια ρύθμιση του χρέους, την καπιταλιστική ανάπτυξη, μπορεί να κερδίζουν όλοι, και το κεφάλαιο και η εργατική τάξη, ο λαός. Δόθηκε μια πρώτη απάντηση στη μοιρολατρία και το συμβιβασμό, στη λογική του «τίποτα δε γίνεται», λογική που σιγοντάρει ο κ. Τσίπρας. Δίνουμε τη μάχη για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, ώστε περισσότεροι εργαζόμενοι σήμερα να πάρουν τη

θέση τους στο κίνημα που πρέπει να ανασυνταχθεί, να προετοιμαστεί για την μεγάλη αναμέτρηση απέναντι στους ταξικούς του αντιπάλους και σε όλους τους προσκυνημένους.

Μήπως το Κόμμα, παραπέμπει τα πάντα σε ένα σοσιαλιστικό μέλλον και έτσι δεν δίνει ελπίδα στον κόσμο;

Οι προτάσεις μας για την ανακούφιση των ανέργων για παράδειγμα, που παλεύουμε στο κίνημα, καταθέσαμε και στη Βουλή, είναι για το σήμερα, γιατί σήμερα ο άνεργος πρέπει να επιβιώσει. Στο σοσιαλισμό, όπως απέδειξε η πρώτη απόπειρα οικοδόμησης, ανεργία δεν υπήρχε. Όμως ο καθημερινός αγώνας ακόμα και για τα πιο μικρά για να έχει διάρκεια, αντοχή και να μη μένει μετέωρος πρέπει να έχει κατεύθυνση την ανατροπή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος που φέρνει μόνο ανεργία, φτώχεια και πολέμους. Ελπίδα στον κόσμο μπορεί να δώσει ο σοσιαλισμός, γιατί στο επίκεντρό του έχει την ικανοποίηση διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, την αποδέσμευση από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, τη μονομερή διαγραφή του χρέους. Για να μπορέσει να γίνει πραγματικότητα η ασίγαστη επιθυμία του λαού να ζήσει καλύτερα. Να απολαύσει τις δυνατότητες που προσφέρουν η επιστήμη και η σύγχρονη τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας, οι μεγάλες πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες της Ελλάδας.

Είστε με το ευρώ ή την δραχμή; Η πρόσφατη διευκρίνισή σας για επιπτώσεις ενός Grexit, ξάφνιασε πολλούς...

Η ολοκληρωμένη πολιτική πρόταση του ΚΚΕ για αποδέσμευση από την ΕΕ με το λαό στην εξουσία, είναι πρόταση που εκ των πραγμάτων απορρίπτει κατηγορηματικά και την καπιταλιστική Ελλάδα του ευρώ και την καπιταλιστική Ελλάδα της δραχμής. Και δεν νομίζουμε να ξαφνιάζεται κανείς επειδή το ΚΚΕ επιδιώκει η λαϊκή δυσαρέσκεια για την ΕΕ να μην εγκλωβιστεί στα δίχτυα της αστικής -κυρίαρχης ή τυχοδιωκτικής- προπαγάνδας και να

συναντηθεί με την ανατρεπτική πολιτική του πρόταση. Και στα πλαίσια αυτά, να προετοιμάζει το λαό, το κίνημά του, όχι μόνο να αντιμετωπίσει οποιεσδήποτε εξελίξεις στην ΕΕ, αλλά και να τις αξιοποιήσει προς όφελός του.

Παρά την αποδοχή του κόσμου για το Κόμμα και παρά το γεγονός πως έχει δικαιωθεί σε πολλά, σε όλες τις δημοσκοπήσεις δεν φαίνεται να σας ανταμείβει. Γιατί;

Η αποδοχή του κόσμου για το Κόμμα μας, την οποία εισπράττουμε καθημερινά, μπορεί να προσπεράσει εμπόδια και τρικλοποδιές, να αφήσει πίσω επιφυλάξεις, προκαταλήψεις και να γίνει συμμετοχή στη δράση, στο κίνημα, σε συμπόρευση με το ΚΚΕ. Και για να μην πάμε μακριά, 8 χρόνια κρίσης είναι αρκετά για να βγουν συμπεράσματα. Δεν υπάρχουν ατομικές λύσεις, δεν υπάρχουν παλιοί και νέοι «σωτήρες». Έχει δοκιμαστεί η λογική της ανάθεσης, του μικρότερου κακού. Το μόνο που δεν έχει δοκιμαστεί είναι ο δρόμος της συνεπούς και συνεχούς πάλης για μια άλλη κοινωνία, με βάση την στρατηγική πρόταση του ΚΚΕ. Κι αυτός ο δρόμος οδηγεί μόνο σε πραγματικό ξέφωτο για το λαό.

Έχει αξία να ρωτήσουμε: Το ΚΚΕ βλέπει κίνδυνο ανάφλεξης σε Δυτικά Βαλκάνια ή με Τουρκία;

Τα Βαλκάνια, ολόκληρη η ευρύτερη περιοχή είναι μπαρουταποθήκη, έτοιμη να εκραγεί ανά πάσα στιγμή. Εδώ συγκρούονται ισχυρά καπιταλιστικά κέντρα, όπως οι ΗΠΑ και η Ρωσία για την ενέργεια και τους αγωγούς μεταφοράς της, για τους δρόμους μεταφοράς εμπορευμάτων. Εδώ διασταυρώνονται τα συμφέροντα της τουρκικής και της ελληνικής αστικής τάξης, οι οποίες διεκδικούν αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή, μερίδια, αλλά και νέες αγορές για τα μονοπώλιά τους. Το κυβερνητικό παραμύθι της «γεωστρατηγικής αναβάθμισης» δεν αφορά την ειρήνη, τη σταθερότητα, την υπεράσπιση των πραγματικών λαϊκών συμφερόντων. Οδηγεί σε περαιτέρω εμπλοκή σε σχεδιασμούς κι

επεμβάσεις, εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους. Γι' αυτό η κυβέρνηση στηρίζει τις επικίνδυνες αποφάσεις του ΝΑΤΟ στον ανταγωνισμό με τη Ρωσία, έχει νομιμοποιήσει το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο με τη σύμφωνη γνώμη της ΝΔ. Προειδοποιούμε ότι κάθε διαδικασία αλλαγής συνόρων στα Βαλκάνια θα σημάνει ντόμινο εξελίξεων στην περιοχή, που θα πληρώσουν πολύ ακριβά οι λαοί. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να δυναμώσει η εργατική-λαϊκή πάλη ενάντια στα ιμπεριαλιστικά πολεμικά σχέδια, στα σενάρια αλλαγής συνόρων, σε κάθε εμπλοκή της χώρας.

Πώς ονειρεύεστε το ΚΚΕ, το 2018 που κλείνει 100 χρόνια;

Ως Κόμμα, που με όπλα το σύγχρονο πρόγραμμά του, τις επεξεργασίες του, τις αποφάσεις του πρόσφατου 20^{ου} Συνεδρίου του, κατακτά σταθερά τις προϋποθέσεις να ηγηθεί στην πάλη της εργατικής τάξης, του λαού, πρώτα απ' όλα για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας στην πάλη κατά των μονοπωλίων, του καπιταλισμού, του ιμπεριαλιστικού πολέμου, μέχρι να έλθει πραγματικά ο λαός, η εργατική τάξη στην εξουσία.

Με ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν θα μπορούσατε να τα βρείτε σε μια τακτική ή στρατηγική βάση;

Προτείνουμε κάτι πιο αποτελεσματικό και συνάμα ρεαλιστικό. Να τα «βρουν» μέσα στο κίνημα στους τόπους δουλειάς, στις γειτονιές, στα σχολεία και τις σχολές οι εργάτες, οι φτωχοί αγρότες, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι νέοι και οι γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων, μέσα από τα σωματεία τους, τις επιτροπές αγώνα, τους συλλόγους τους, τις συσπειρώσεις τους, ανεξάρτητα τι έχουν ψηφίσει τα προηγούμενα χρόνια, ανεξάρτητα πως νιώθουν «αριστεροί», «δεξιοί», «προοδευτικοί», εάν είναι οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, της ΛΑΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ. Να διαμορφώσουν τη δική τους συμμαχία, την κοινωνική συμμαχία, η

οποία θα διαθέτει και σχέδιο, θα έχει και κατεύθυνση και πρόγραμμα δράσης σε αντικαπιταλιστική – αντιμονοπωλιακή βάση, δεν θα περιορίζεται σε τρέχοντα ζητήματα, άμεσων διεκδικήσεων, αλλά θα στρέφεται ενάντια στο σύστημα, θα ανοίξει τη συζήτηση και την πάλη για την εξουσία που πρέπει να πάρουν οι εργάτες, ο λαός, για το οικονομικό και κοινωνικό σχέδιο δράσης της. Μέσα σε αυτή τη συμμαχία έχουν θέση όλοι και όλες, όχι απλά ως κάποιες συνιστώσες κορυφών, που θα ποδηγετούν το κίνημα, αλλά μέσω των μελών και των φίλων τους θα μπορούν να συζητάνε και να αγωνίζονται για τα ωραιότερα ιδανικά που έχει γνωρίσει η ανθρώπινη ιστορία.

ΑΘΗΝΑ 20/5/2017
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ

ΣΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ :

Φίλες και φίλοι

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Σας μεταφέρω τον θερμό συντροφικό χαιρετισμό της ΚΕ του ΚΚΕ.

Με όπλο τις αποφάσεις του 20ου Συνεδρίου του Κόμματός μας προχωράμε δυναμικά, βρισκόμαστε μπροστά στους αγώνες των εργαζομένων, του λαού μας, μέρα – νύχτα, ακούραστοι, αταλάντευτοι.

Το σκληρό πακέτο μέτρων, που μόλις χτες ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, δεν είναι απλά το 4ο μνημόνιο, όπως λέει η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, είναι «μνημόνιο εις την τετάρτην», γιατί νέα αντιλαϊκά μέτρα προστίθενται στα προηγούμενα, πολλαπλασιάζοντας τα βάρη για την εργατική τάξη, το λαό.

Η κυβέρνηση βέβαια, για να πλασάρει το σκληρό πακέτο μέτρων, ξαναθυμήθηκε τα δήθεν αντισταθμίσματα, που όπως ισχυρίζεται είναι πολιτικά αντισταθμίσματα, που εκτός από τα αντίμετρα, είναι οι μεταρρυθμίσεις, είναι τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος.

Οι μειώσεις στις συντάξεις που μετατρέπουν τις συντάξεις σε επιδόματα, η μείωση στο αφορολόγητο που φορολογεί ακόμα κι αυτόν που τρώει στα συσσίτια της εκκλησίας, το άγριο τσεκούρι

στα επιδόματα ανεργίας, στα οικογενειακά επιδόματα, στο επίδομα θέρμανσης δεν αντισταθμίζονται!

Κι όπως δεν υπάρχουν αντισταθμιστικά, δεν υπάρχουν και αντίμετρα.

Υπάρχει ένα συνολικό πακέτο σκληρών μέτρων, τα οποία είναι και τα μόνα σίγουρα, γιατί τα ονομαζόμενα «αντίμετρα» έχουν ως προϋπόθεση ματωμένα υψηλά πλεονάσματα.

Ποιον κοροϊδεύουν;

Ο φτωχός θα πληρώνει το φτωχότερο και όχι μόνο.

Θα πληρώνει ξανά για το κεφάλαιο, γιατί στα λεγόμενα «αντίμετρα» περιλαμβάνεται και η μείωση της φορολογίας του, η επιδότηση του «μισθολογικού κόστους», η επιδότηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Αλήθεια πού κατατάσσει η κυβέρνηση τις νέες ανατροπές στα εργασιακά, στα μέτρα ή στα «αντίμετρα»;

Το κεφάλαιο, εκτός από τη μείωση της φορολογίας του, τις νέες επιδοτήσεις, ωφελείται και από τις νέες ανατροπές στα εργασιακά.

Οι για χρόνια απαιτήσεις του, τώρα είναι «νόμος του κράτους τους», με τις ψήφους των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ.

Η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

Η επέκταση των μνημονιακών ρυθμίσεων για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Η ουσιαστική νομοθέτηση του lock out.

Η απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων.

Το ξήλωμα των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Το χτύπημα του δικαιώματος της απεργίας, μέσω της διευκόλυνσης

για να βγαίνει παράνομη.

Όλα αυτά είναι ο σύγχρονος εργασιακός μεσαίωνας, που εκτός από τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, τώρα έχει και τη σφραγίδα ΣΥΡΙΖΑ.

Και αν αυτό το σκληρό πακέτο μέτρων ανοίγει το δρόμο -όπως προσπαθεί να δικαιολογηθεί η κυβέρνηση- για μια συμφωνία για το χρέος, το ερώτημα που γεννάται είναι: Τι μπορεί να περιμένει ο λαός;

Τι -αλήθεια- μπορεί να περιμένει ο λαός από μια συμφωνία για το χρέος, που ξαναλέμε δεν είναι χρέος του λαού, δεν το δημιούργησε ο ίδιος, αλλά η πολύπλευρη στήριξη του κεφαλαίου;

Τι μπορεί να περιμένει από την ένταξη στο πρόγραμμα της ποσοτικής χαλάρωσης, από την «έξοδο στις αγορές», λες και σήμερα δεν είμαστε μέσα σε αυτές;

Τι μπορεί να περιμένει από την περιβόητη καπιταλιστική ανάπτυξη, η οποία -ακόμα κι αυτή- θα είναι βασανιστική, αβέβαιη και λόγω των αντιθέσεων στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία;

Μήπως θα αυξηθούν οι μισθοί, οι συντάξεις;

Θα επανέλθουν δικαιώματα;

Θα καταργηθούν φόροι και χαράτσια;

Θα ανακοπεί η εμπορευματοποίηση της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας;

Θα βρουν σταθερή δουλειά οι άνεργοι, τα νέα παιδιά, με αξιοπρεπείς μισθούς και δικαιώματα;

Οι μόνοι που προσδοκούν οφέλη από την όποια ρύθμιση του χρέους είναι οι μονοπωλιακοί όμιλοι, που θα δουν να καταλήγει στις τσέπες τους το όποιο κρατικό χρήμα εξοικονομηθεί από τη ρύθμιση του χρέους.

Η ανάπτυξη, είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη, ταυτίζεται με την

ανάκαμψη της κερδοφορίας του κεφαλαίου και προϋποθέτει το τσάκισμα της εργατικής τάξης, του λαού.

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η νέα αντιλαϊκή συμφωνία «ανοίγει το δρόμο για την οριστική έξοδο από την επιτροπεία, από τα μνημόνια».

Ποιον κοροϊδεύουν;

Η Ελλάδα, ως μέλος της ΕΕ, της Ευρωζώνης, είναι υποχρεωμένη, όπως και όλα τα κράτη μέλη της -έχουν δεν έχουν μνημόνια- να υποβάλλουν υπό έλεγχο τους προϋπολογισμούς τους, να υλοποιούν συγκεκριμένες αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις.

Κι αυτή είναι η κανονικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση:

Μόνιμη επιτροπεία και μνημόνια διαρκείας, γιατί στην ΕΕ είναι μόνιμος και διαρκής ο στόχος για την κερδοφορία και ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

Φίλες και φίλοι

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Τις προηγούμενες μέρες δώσαμε τη μάχη της απεργίας της 17ης Μάη, δώσαμε τη μάχη μαζικά οι εργάτες, οι άνεργοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες να απορρίψουν τη νέα συμφωνία της κυβέρνησης.

Να προσπεράσουν τις παγίδες ότι δήθεν αντισταθμίζονται οι απώλειες στο εισόδημα και στα δικαιώματά τους.

Ότι από την όποια ρύθμιση του χρέους, την καπιταλιστική ανάπτυξη μπορεί να κερδίζουν όλοι. Και το κεφάλαιο και ταυτόχρονα μπορεί να ωφελείται και η εργατική τάξη, ο λαός.

Και πράγματι. Παρ' ότι η κατάσταση του κινήματος είναι

δύσκολη, βρίσκεται ακόμα σε υποχώρηση, εργάτες, άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι, φτωχοί αγρότες νέοι και γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων πήραν μαζικά μέρος στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ σε 73 πόλεις σε όλη την Ελλάδα και δω στη Θεσσαλονίκη.

Έδωσαν απάντηση στη μοιρολατρία και το συμβιβασμό, στη λογική του «τίποτα δε γίνεται», έδωσαν απάντηση και στην ειρωνεία του πρωθυπουργού, που έχει το θράσος να λέει πως «ο λαός δείχνει ανοχή γι' αυτό και δεν κινητοποιείται»!

Εμείς οι κομμουνιστές συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος ώστε περισσότεροι εργαζόμενοι σήμερα να συνειδητοποιούν ποιος είναι ο πραγματικός αντίπαλος και πού πρέπει να στραφεί η πάλη τους.

Να πάρουν μέρος στην οργάνωση της πάλης για να περάσει το κίνημα στην αντεπίθεση, να προετοιμαστεί για την αναμέτρηση με το κεφάλαιο και την εξουσία του.

Συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη, ως εκείνη η πρωτοπόρα δύναμη που αντιλαμβάνεται την ανάγκη συνολικής ανατροπής της καπιταλιστικής εξουσίας και επιδιώκει η πάλη να κατευθύνεται προς αυτόν το στόχο. Κι αυτή η πρωτοπόρα δράση μας μπορεί να συμβάλλει στην ενδυνάμωση των αγώνων.

Οι δράσεις και πρωτοβουλίες, οι αγώνες και το κίνημα, μαζικοποιούνται περισσότερο και αποκτούν πιο μόνιμα αντιμονοπωλιακά – αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά, όταν όλο κι ευρύτερες μάζες κατανοούν ότι η ταξική πάλη δε λήγει με τους συμβιβασμούς.

Έχουν αποτελέσματα όταν συνειδητοποιείται ότι κάθε επιμέρους ζήτημα συνδέεται με τις στρατηγικές επιλογές της καπιταλιστικής πολιτικής.

Η άσκηση πίεσης από την πλευρά του κινήματος για ματαίωση αντιλαϊκών μέτρων ή για κάποια υποχώρηση εκ μέρους της κυβέρνησης, εξαρτάται όχι μόνο από την οργάνωση, τη

μαζικότητα, αλλά και από την κατεύθυνση της πάλης του εργατικού – λαϊκού κινήματος.

Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από την καθημερινή πείρα.

Σήμερα όλο και περισσότερες εργατικές – λαϊκές δυνάμεις αναρωτιούνται «πού πάει η κατάσταση;», αναζητούν «γενική λύση», και συχνά γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από αστικά πολιτικά κόμματα -νεοφιλελεύθερα όπως η ΝΔ και σοσιαλδημοκρατικά όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ- από διάφορα οπορτουνιστικά αναχώματα, ακόμα και από απλούς λαγούς ή άλλους τσαρλατάνους, που τα τελευταία χρόνια εμφανίζονται στο πολιτικό σκηνικό ως διάττοντες αστέρες.

Άμεσες λύσεις εντός του συστήματος, δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Όσοι ισχυρίζονται αυτό, απλώς «κυνηγούν την ουρά τους».

Ακόμα και το υπαρκτό ερώτημα για πολύ κόσμο «τι θα γίνει αύριο το πρωί;», το οποίο ήταν και το κύριο πολιτικό ερώτημα σε όλα τα χρόνια της κρίσης, κόστισε ήδη μεγάλο σάρωμα των κατακτήσεων, 4 μνημόνια, πολλαπλάσιες απογοητεύσεις, τεράστια αναμονή και μεγάλη συνολική οπισθοχώρηση.

Σήμερα μπορούμε να αξιοποιήσουμε την πείρα μας σαν λαός και να δούμε ότι κανένας αγώνας δεν αποκτά ταξικό προσανατολισμό, σταθερότητα και αντοχή, όταν ο εργάτης ενστερνίζεται σαν δικούς του, τους στόχους του μεγάλου κεφαλαίου για «μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα».

Κανένας εργάτης, αγρότης επιστήμονας, επαγγελματίας, δεν μπορεί να γίνει κύριος της μοίρας του αν δεν ξεφύγει από τη βαθιά ριζωμένη αστική κοινοβουλευτική λογική της ανάθεσης. Που αναθέτει σε κάποιους άλλους, σε παλιούς ή νέους «σωτήρες», την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του.

Σήμερα ακόμα και ένας αγώνας σε μια γειτονιά για να χτιστεί, ακόμα και να επισκευαστεί ένα σχολείο, να προσληφθούν μόνιμοι εκπαιδευτικοί που λείπουν, να μειωθούν οι μαθητές ανά τάξη,

αυτός ο δίκαιος αγώνας για τη μόρφωση των παιδιών του λαού, είναι από την αρχή καταδικασμένος, αν όσοι συμμετέχουν σ' αυτόν, θεωρούν τον εαυτό τους συνυπεύθυνο για τα «χρέη του αστικού κράτους».

Γιατί όταν θα βρίσκουν μπροστά τους τον τοίχο των «στενών δημοσιονομικών», θα γυρίζουν πίσω απογοητευμένοι.

Σήμερα κανένας αγώνας δεν θα μπορέσει να φέρει το όποιο δυνατό θετικό αποτέλεσμα, αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στέκουν με φόβο απέναντι στα διλήμματα που θέτει η κυβέρνηση, η αστική τάξη, όπως το χιλιοειπωμένο ψευτοδίλημμα: «Χρεοκοπία»; Ή «μνημόνιο»;

Το ίδιο θα συμβαίνει κι αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θεωρούν ως δικές τους, τις δυσκολίες σταθερής και απρόσκοπτης λειτουργίας της αστικής πολιτικής εξουσίας, στέκουν αμήχανοι μπροστά στο ερώτημα «πολιτική σταθερότητα ή περιπέτειες;».

Πολύ περισσότερο, κανένας εργάτης, φτωχός αγρότης, αυτοαπασχολούμενος δεν μπορεί να διαχωριστεί από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και ανταγωνισμούς, από τους πολέμους και τις επεμβάσεις, από την καπιταλιστική εκμετάλλευση και βαρβαρότητα, όσο παραμένει δέσμιος του ονομαζόμενου δήθεν κοινού εθνικού συμφέροντος, που αποτελεί το κυρίαρχο ιδεολόγημα της εκμεταλλεύτριας τάξης για να κρατά σε ιδεολογική και πολιτική ομηρία τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεζόμενους της κοινωνίας.

Φίλες και Φίλοι

Σύντροφοι και Συντρόφισσες

Σήμερα περισσότερο από ποτέ επιβάλλεται η ανάγκη ανάδειξης της εργατικής εξουσίας ως το αντίπαλο δέος απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Όσο εμείς θα δυσκολευόμαστε να αναδεικνύουμε αυτή την προοπτική, τόσο θα μεγαλώνουν και οι δυσκολίες για να ξεδιπλωθούν αγώνες.

Θα παραμένει η δυνατότητα των αστικών κομμάτων να διαχειρίζονται τη λαϊκή δυσαρέσκεια, να παρουσιάζουν ως αδιανόητες τις στοιχειώδεις κατακτήσεις της εργατικής τάξης τον προηγούμενο αιώνα, τη στιγμή που τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας επιτρέπουν και επιβάλλουν την ικανοποίηση σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Σήμερα όσο κρίσιμο είναι το ζήτημα ο λαός να μη θεωρήσει όλα όσα έχασε στα χρόνια της κρίσης περασμένα ξεχασμένα, άλλο τόσο είναι κρίσιμο να θέσει στο επίκεντρο της πάλης του τη διεκδίκηση σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Βέβαια όταν μιλάμε για ανάκτηση των απωλειών δεν το κάνουμε για να εξιδανικεύσουμε την περίοδο πριν την κρίση, αλλά για να αναδείξουμε την επιδείνωση των όρων εκμετάλλευσης σε σχέση με τις παλιότερες γενιές και την προφανή αντίφαση αυτής της κατάστασης με τις πραγματικές σύγχρονες ανάγκες και δυνατότητες.

Κι όταν μιλάμε για την ικανοποίηση σύγχρονων αναγκών, δεν μιλάμε μόνο για τα αυτονόητα, για όλα αυτά που μπορεί να έχει ο εργάτης σήμερα για να ζει ανθρώπινα.

Μιλάμε για όλα αυτά που μπορεί να απολαμβάνει με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και τα στερείται γιατί η καπιταλιστική ιδιοκτησία και το καπιταλιστικό κέρδος, τού τα στερεί.

Γι' αυτό και αυτά είναι τα εμπόδια που πρέπει να φύγουν από τη μέση.

Η τάση να αυξάνονται οι ανάγκες είναι αντικειμενική.

Οφείλεται στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, η οποία εξασφαλίζει και τα μέσα για την ικανοποίησή τους.

Οι σύγχρονες ανάγκες περιλαμβάνουν τη γενική μείωση του εργασιμου χρόνου, την αύξηση του ελεύθερου χρόνου, των διακοπών, της αναψυχής και άλλους παράγοντες που σχετίζονται με το βιοτικό επίπεδο, όπως η ποιότητα της διατροφής, οι συνθήκες κατοικίας και εργασίας, η φυσική αγωγή και άσκηση, η υγεία με έμφαση στην πρόληψη, η αντιμετώπιση περιβαλλοντικών προβλημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, η αύξηση του προσδόκιμου ζωής, ο Πολιτισμός κ.ά.

Σήμερα, στην Ελλάδα, είναι αντικειμενικά δυνατή η ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Η χώρα μας έχει διαπιστωμένες αναπτυξιακές δυνατότητες.

Διαθέτει τεχνολογικά μέσα, ειδικευμένο εργατικό δυναμικό, σύγχρονες μεθόδους οργάνωσης της παραγωγής και άλλες δυνατότητες.

Διαθέτει σημαντικά φυσικά πλεονεκτήματα, που προσφέρουν τη δυνατότητα εξασφάλισης διατροφικής επάρκειας, αξιοποίησης των βουνών και της θάλασσας, υποδομών για διακοπές και αναψυχή και άλλων αναγκών.

Η πραγματική ικανοποίηση σύγχρονων κοινωνικών αναγκών δεν χωράει μέσα στον καπιταλισμό, αλλά προϋποθέτει ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της κοινωνίας και της οικονομίας, προϋποθέτει αλλαγή τάξης στην εξουσία.

Και στο εύλογο ερώτημα που μας θέτουν «καλά όσα προτείνετε, αλλά πού εφαρμόζονται;» την απάντηση δίνουν οι κατακτήσεις, τα δικαιώματα που απολάμβαναν οι λαοί στις χώρες που οικοδομήθηκε ο σοσιαλισμός.

Η εξάλειψη της ανεργίας, η εξασφάλιση σταθερής δουλειάς με δικαιώματα σε όλους, η δωρεάν υψηλού επιπέδου υγεία και παιδεία, η ανάπτυξη του λαϊκού Πολιτισμού και Αθλητισμού, η ισοτιμία των γυναικών, η προστασία της μάνας και του παιδιού, ήταν πρωτόγνωρες κατακτήσεις που έζησαν οι λαοί στις σοσιαλιστικές χώρες.

Τα συμπεράσματα για τις αιτίες των ανατροπών, που έχουμε βγάλει ως Κόμμα μέσα από πολύχρονη μελέτη, απαντούν και στο επόμενο ερώτημα: «γιατί απέτυχε;»

Ο σοσιαλισμός που οικοδομήθηκε τον προηγούμενο 20ό αιώνα, παρά τις αδυναμίες, τα λάθη και τις παρεκκλίσεις, για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας κατέργησε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, χάρη στην εργατική εξουσία, την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό και τον εργατικό έλεγχο, τη συμμετοχή εκατομμυρίων εργατών, εργαζομένων στο κτίσιμο της νέας κοινωνίας.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση το 1917 άνοιξε το δρόμο.

Φέτος στα 100 χρόνια της, τα διδάγματά της φωτίζουν την πάλη μας, ανοίγουν τους φωτεινούς δρόμους του μέλλοντός μας.

Την Κυριακή μελετήστε, αξιοποιήστε, διαδώστε τη διακήρυξη της ΚΕ για τα 100 χρόνια του Οκτώβρη που θα κυκλοφορήσει με τον Κυριακάτικο Ριζοσπάστη.

Φίλες και Φίλοι

Συντρόφισσες και Σύντροφοι

Το ΚΚΕ, εδώ και δεκαετίες, έχει πει ότι η ΕΕ δεν αποτελεί ένα συνεκτικό σταθερό μηχανισμό. Η συνοχή της θα δοκιμαστεί ακόμα περισσότερο το επόμενο διάστημα.

Απόδειξη οι φυγόκεντρες τάσεις που δυναμώνουν, τα σχέδια για «ΕΕ πολλών ταχυτήτων», που φέρνουν στην επιφάνεια τις αντιθέσεις, λόγω της κρίσης και της ανισομετρίας, ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη.

Όλα αυτά μαρτυρούν τον πραγματικό χαρακτήρα της ΕΕ, ως καπιταλιστικής ένωσης, καταρρίπτουν το μύθο της σύγκλισης και

της ευημερίας των λαών, που σήμερα αυτό όμως δίνει τη θέση του στη νέα απάτη ότι η ΕΕ μπορεί δήθεν να «διορθωθεί», ενώ όλοι ξέρουμε ότι η ΕΕ μόνο χειρότερη θα γίνεται, καλύτερη αποκλείεται.

Κι όμως, το ένα ψέμα διαδέχεται το άλλο.

Το κρίσιμο ζήτημα για τον ελληνικό λαό, και το κίνημά του, όπως και για κάθε λαό άλλωστε, είναι η δικαιολογημένη δυσαρέσκεια ενάντια στην ΕΕ να μην παγιδευτεί στους στόχους του κεφαλαίου, στη ρητορική των δυνάμεων που, αν και μιλάνε ενάντια στα μνημόνια και στο ευρώ, αντικειμενικά συμπλέουν με τους σχεδιασμούς τμημάτων του εγχώριου και ξένου κεφαλαίου.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι ο ελληνικός λαός μπορεί και πρέπει να επιλέξει ο ίδιος -με τη θέληση και τη δράση του- την έξοδο από την ΕΕ, να βάλει αυτό τον στόχο στην προμετωπίδα των συνθημάτων του, να οργανώσει την πάλη του με τέτοιο τρόπο ώστε να διεκδικήσει ταυτόχρονα τα «κλειδιά» της οικονομίας και το πέρασμα της εξουσίας στα δικά του χέρια.

Αυτή είναι και η θεμελιακή διαφορά του ΚΚΕ από τις δυνάμεις του λεγόμενου «ευρωσκεπτικισμού» στην Ευρώπη και την Ελλάδα, που βάζουν εμπόδια στο ριζοσπαστισμό, στην αντικαπιταλιστική-αντιϊμπεριαλιστική πάλη, παίζουν το παιχνίδι τμημάτων του κεφαλαίου και πάνω από όλα καλλιεργούν την αυταπάτη ότι μπορεί ένας καπιταλισμός με εθνικό νόμισμα να είναι λιγότερο βάρβαρος και «πιο δίκαιος» από τον σημερινό.

Το ΚΚΕ καλεί το εργατικό λαϊκό κίνημα να αξιοποιεί κάθε ρωγμή που ενδεχομένως υπάρχει μέσα στην αστική τάξη, να δώσει συντονισμένα χτυπήματα με άλλα κινήματα στην Ευρώπη για τη συνολική αποδυνάμωση της ιμπεριαλιστικής αυτής λυκοσυμμαχίας, μέχρι την οριστική αποδέσμευση από αυτήν, να κατευθύνει την πάλη του για να έρθει επιτέλους πραγματικά ο λαός στην εξουσία.

Φίλες και φίλοι

Δεν είμαστε οι μόνοι που όταν μιλάμε για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή, μιλάμε για μια μπαρουταποθήκη έτοιμη να εκραγεί.

Βέβαια μόνο το Κόμμα μας αναδεικνύει τις πραγματικές αιτίες που βρίσκονται στη σύγκρουση ισχυρών συμφερόντων και κρατών για την Ενέργεια και τους αγωγούς μεταφοράς της, όπως είναι η Ρωσία και οι ΗΠΑ, για τους δρόμους μεταφοράς εμπορευμάτων, όπως είναι ο νέος κινεζικός «δρόμος του μεταξιού».

Στα Βαλκάνια διασταυρώνονται αντιτιθέμενες επιδιώξεις αστικών τάξεων, όπως της τουρκικής και της ελληνικής, οι οποίες επιδιώκουν αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή.

Άλλωστε, στην περιοχή υπάρχουν ζωτικά συμφέροντα για τα ελληνικά μονοπώλια, επενδύσεις κ.λπ. Η ελληνική αστική τάξη και οι κυβερνήσεις της στηρίζουν τα σχέδια των ΗΠΑ, ΕΕ και NATO στα Βαλκάνια.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ συνεχίζει να πουλάει το παραμύθι της «γεωστρατηγικής αναβάθμισης» της χώρας, όμως ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί ότι αυτό δε γίνεται για χάρη της ειρήνης, της σταθερότητας και της υπεράσπισης των πραγματικών λαϊκών συμφερόντων.

Είναι πολιτική που οδηγεί σε περαιτέρω εμπλοκή της χώρας μας σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς κι επεμβάσεις στην περιοχή, συμμετοχής στη «λεία» για τα συμφέροντα του κεφαλαίου, εγκυμονώντας τεράστιους κινδύνους.

Άλλωστε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έχει στηρίξει όλες τις επικίνδυνες αποφάσεις του NATO στον ανταγωνισμό με τη Ρωσία, έχει νομιμοποιήσει στο Αιγαίο την παρουσία του NATO.

Και σ' αυτά τα ζητήματα βέβαια δεν υπάρχει καμιά αντιπαράθεση με τη ΝΔ, γιατί υπάρχει συμφωνία.

Όλοι μαζί στηρίζουν την προσπάθεια της ελληνικής αστικής τάξης στον ανταγωνισμό της με την τουρκική αστική τάξη να διεκδικήσει μερίδια, αλλά και νέες αγορές για τα ελληνικά μονοπώλια γι' αυτό η Ελλάδα συμμετείχε και συμμετέχει σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Γι' αυτό η Ελλάδα συμμετέχει σήμερα σε 13 ΝΑΤΟϊκές αποστολές εκτός συνόρων.

Τις επικίνδυνες εξελίξεις στα Βαλκάνια για άλλη μια φορά, όπως και στο παρελθόν, η ελληνική αστική τάξη τις βλέπει ως ευκαιρία.

Όμως αυτό που πρέπει να είναι καθαρό είναι ότι κάθε διαδικασία αλλαγής συνόρων στα Βαλκάνια θα σημάνει ντόμινο εξελίξεων στην περιοχή, θα προκαλέσει μια δίνη ιμπεριαλιστικών αντιπαραθέσεων, που θα πληρώσουν πολύ ακριβά οι λαοί.

Στις σημερινές συνθήκες, λοιπόν, είναι απαραίτητο να δυναμώσει η εργατική – λαϊκή πάλη ενάντια στα ιμπεριαλιστικά πολεμικά σχέδια, στα σενάρια αλλαγής συνόρων, σε κάθε εμπλοκή της χώρας σε αυτά τα σχέδια.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Απευθύνουμε κάλεσμα σε όσους και όσες αγανακτούν, βλέπουν ότι η κατάσταση δεν πάει άλλο.

Τους λέμε ότι το κόμμα που μπορεί πραγματικά να τους εκφράσει, παρά τις επιμέρους επιφυλάξεις, είναι μόνο το ΚΚΕ.

Ιδιαίτερα καλούμε το λαϊκό κόσμο που αισθάνεται «αριστερός», που πίστεψε στον ΣΥΡΙΖΑ ή σε άλλες αυτοπροσδιοριζόμενες ως αριστερές δυνάμεις και σήμερα δυσανασχετεί, αισθάνεται δικαιολογημένη οργή, να κάνει το βήμα τώρα.

Δεν αλλάζει η κατάσταση μόνο με την οργή και τη δυσαρέσκεια γι' αυτή την κυβέρνηση και την κατρακύλα της.

Για να ζωντανέψει η ελπίδα, καλούμε τις εργατικές – λαϊκές δυνάμεις, να συναντηθούμε, να συζητήσουμε μέσα στο κίνημα για το πώς θα ανοίξουμε αυτό το δρόμο.

Πώς θα παλέψουμε μαζί για να γίνει πραγματικότητα η πολιτική πρόταση του ΚΚΕ για διέξοδο από την κρίση σε όφελος του λαού.

Αυτή μπορεί να αποτελέσει και τη μοναδική, γνήσια απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα που βιώνουμε.

Προτείνουμε στο λαό και τη νεολαία τη συγκρότηση της Κοινωνικής Συμμαχίας, στην πάλη ενάντια στα μονοπώλια, τον καπιταλισμό, έτσι ώστε να έρθει η εργατική τάξη στην εξουσία, να κοινωνικοποιήσει τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, να αποδεσμεύσει τη χώρα από ΕΕ και ΝΑΤΟ, να διαγράψει μονομερώς το χρέος, να αποσυρθεί από στρατιωτικο-πολιτικές επεμβάσεις, από ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσουν και άλλοι λαοί της περιοχής, της Ευρώπης, του κόσμου.

Έτσι μόνο θα μπορέσει να ζήσει ο λαός σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες του, να απολαύσει τις δυνατότητες που προσφέρει η επιστήμη και σύγχρονη τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας, οι μεγάλες πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες της Ελλάδας.

Με αυτά τα λόγια σας χαιρετώ, εύχομαι καλή δύναμη σε όλους και όλες.

Τον πυρρίχιο που είχαμε πει ότι πρέπει να χορέψουμε όλοι και όλες, θα τον χορέψουμε. Αυτή τη φορά νικηφόρα. Το «σάπιο καράβι» του καπιταλισμού, αργά ή γρήγορα, «θα το βουλιάξουμε» τελικά «που να σκάσει ο διάολος»... (για να θυμηθούμε λίγο και τον Ναζίμ Χικμέτ).

ΑΘΗΝΑ 19/5/2017

πηγή : ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ

Νίκος Πλουμπίδης: Ο θάνατος είναι μια αλλαγή της ύλης. Έτσι είναι...

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από το τρυφερό, πηγαίο, σαρκαστικό και αυτοσαρκαστικό αφήγημα του **Κώστα Κρεμμύδα** που δεν παύει, ωστόσο, να το διαπερνά μια άλλοτε έντονη και άλλοτε αδιόρατη θλίψη, αλλά και συγκίνηση **1**. Έχει τίτλο: **«Ερυθρόλευκη τρέλα. Κόκκινες τουλίπες στον Κολωνό»**, εκδόσεις **Μανδραγόρας**, Σειρά: Σύγχρονη Ελληνική Πεζογραφία, Αθήνα 2017, σελ. 48-50.

Με τις χειροπέδες στα χέρια εκτελέστηκε ο Νίκος

Πλουμπίδης.

..Υστερόγραφο του τελευταίου γράμματος του Νίκου Πλουμπίδη από τις φυλακές του σανατόριου Σωτηρία τα ξημερώματα του Σαββάτου της 14ης Αυγούστου 1954, παραμονής της γιορτής του Δεκαπενταύγουστου. Λίγο αργότερα από το Δαφνί, θα 'δινε στη δημοσιότητα η Ασφάλεια την πρώτη φωτογραφία για τις εφημερίδες: μπρούμυτα με το πρόσωπο πεσμένο στα χαλίκια και τα χέρια δεμένα με χειροπέδες πίσω στην πλάτη. Ακολούθησε η χαριστική βολή, αφού του έβγαλαν τις χειροπέδες και τον γύρισαν ανάσκελα να κοιτάει το χάραμα του Αυγούστου στον γνωστό τόπο εκτελέσεων. Όταν κάτι επαναλαμβάνεται με συχνότητα, ακόμα και η φρίκη γίνεται συνήθεια.

Κι επειδή μιλάμε για τραγωδίες, παλιές και σύγχρονες, δεν ήταν σύμπτωση που στο ίδιο νοσοκομείο των ίδιων φυλακών στη Σωτηρία, και τότε κρατούμενο, είχαν βρει τον Πλουμπίδη οι γερμανικές δυνάμεις Κατοχής. Φυματικός αγωνιζόταν μέσα απ' τις φυλακές ή την παρανομία. Ο βήχας του ακουγόταν συχνά και εξαντλητικά - ίσως και να τον πρόδωσε αυτός ο βήχας στη γειτονιά κάτω από το λόφο του Κολωνού, στην οδό Ερυμάνθου 7 και Πρεβέζης 14, δίπλα σχεδόν στο τωρινό μας σπίτι, όπου κρυβόταν μέχρι την Τρίτη 25 Νοεμβρίου 1952.

Την επομένη της σύλληψης -ήταν επικηρυγμένος μάλιστα- βγήκε η σχετική ανακοίνωση της κυβέρνησης Παπάγου: «Συνελήφθη ο από οκταετίας κρυπτόμενος κομμουνιστής Νίκος Πλουμπίδης».

Επίσης 25 Νοεμβρίου, και είκοσιένα χρόνια μετά, η Χούντα του Ιωαννίδη θα ανέτρεπε την προηγούμενη του Παπαδόπουλου και θα διόριζε δικό της Πρόεδρο Δημοκρατίας -ένα ακόμα αξίωμα που δεινοπαθεί στον δοκιμασμένο θεσμό των διορισμών.

Το άψυχο κορμί του Νίκου

Πλουμπίδη στο έδαφος αμέσως
μετά την εκτέλεση.

Για τους δύσκολους Νοέμβρηδες στον τόπο μας -και για τον σπουδαίο Δανό ποιητή Χένρικ Νορντμπραντ ο Νοέμβρης είναι δύσκολος μήνας-, θυμηθήκαμε τον «Κοινωνικό Νοέμβρη» ενός άλλου ποιητή του αγαπημένου Έκτορα Κακναβάτου: Τα τανκς μεταδοτικά δισύλλαβα άνοιξαν δρόμο/ του βροντόσαυρου, καταμεσί οδοφράγματα/ μετρούσες, πάλι ακέφαλο έψιλον πετρωμένο ήτα/ το άλφα πολτός από τον φάλαγγα.

Δεν ξέρω αν ταυτίζεται ο Κολωνός με την τραγωδία («μίμησις πράξεως σπουδαίς και τελείας κατά τον Αριστοτέλη») ή εάν η τραγωδία (και συνήθως δίχως την απαραίτητη «κάθαρση») είναι ταυτισμένη διαχρονικά με τον Κολωνό και τη χώρα εν γένει εκεί που «αφήνουνε αυγά οι τυραννόσαυροι» ανά τους αιώνες, αλλά εγώ να μνημονεύσω λίγες γραμμές από το σημείωμα που έγραψε ο Πλουμπίδης, λίγους μήνες πριν την εκτέλεσή του με αφορμή την τότε επέτειο των έντεκα χρόνων από το μοναδικό στα ευρωπαϊκά χρονικά συλλαλητήριο στην καρδιά της Αθήνας κατά των γερμανών κατακτητών, καθώς ο Πλουμπίδης,, ήταν ένας εκ των οργανωτών της αντίστασης του λαού:

Η Τετάρτη 5η του Μάρτη, του 1943, είναι ιστορική μέρα για το Ελληνικό Λαϊκό Επαναστατικό Κίνημα με παγκόσμια απήχηση και σημασία. Την ημέρα αυτή ολόκληρος ο Αθηναϊκός λαός με ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ στο κέντρο της Αθήνας επέβαλε στο Χίτλερ την ανάκληση της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ. [...] Τα τυπογραφεία και ποι πολύγραφοι δούλευαν αδιάκοπα. Πλακάτ, σημαίες, συνθήματα ετοιμάστηκαν. Τα σχέδια πορείας του κάθε κλάδου και τομέα καταστρώθηκαν. Χιλιάδες προκηρύξεις και τρικ μοιράστηκαν. Οι συνδέσεις των διαφόρων κρίκων εκανονίστηκαν. Τα Χωνιά τότε εφευρέθηκαν και τέθηκαν σε εφαρμογή. Όλα νεκρώθηκαν. Εργάτες, υπάλληλοι, βιοτέχνες, έμποροι, όλοι απεργούν, όλα κλειστά και τότε άρχισε να ξεχύνεται στο κέντρο της Αθήνας ο λαϊκός χείμαρρος των συνοικιών. Για πρώτη φορά τόσο πυκνές λαϊκές μάζες κατέβηκαν στο πεζοδρόμιο για να διεκδικήσουν και να επιβάλλουν τα δικαιώματά τους. Για πρώτη φορά παρουσιάστηκε μια τόσο μεγάλη σε όγκο και μαχητικότητα ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ. Αυτό ήταν

πρωτοφανές όχι μόνο για την Αθήνα αλλά και για τις μεγάλες ξένες πρωτεύουσες κι αυτό όχι σε καιρούς ειρηνικούς αλλά κάτω απ' τον πιο βάρβαρο κατακτητή. Το παλλαϊκό ξεσκήκωμα ήταν τέτοιο που οι κατακτητές αναγκάστηκαν να ανακαλέσουν την απόφασή τους και να δηλώσουν ότι «ΔΕΝ ΤΙΘΕΤΑΙ ζήτημα πολιτικής επιστράτευσης για την Ελλάδα». Η 5η του Μάρτη του 1943 δεν έσωσε μόνο τα ελληνόπουλα από τα γερμανικά κάτεργα αλλά συνετέλεσε και στην πορεία και την εξέλιξη του πολέμου και έδειξε το δρόμο που πρέπει να ακολουθούν οι λαοί για να επιβάλουν τις θελήσεις τους... (Ν. Πλουμπίδης, Φυλακές Απομόνωσης 5.3.54). Μετά την απελευθέρωση πάντως, πήγαν εκόντες άκοντες επισήμως οι Έλληνες ως Γκασταρμπάιτερ στη Γερμανία χάρη στην ειδική συμφωνία που υπέγραψε ο συνεχιστής του Παπάγου, επίσης εθνάρχης, Καραμανλής με τη Δυτικογερμανική κυβέρνηση. Αλλά κι αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Την εικόνα της ήσυχης συνείδησης, της σιγουριάς στο λόγο και την απόφαση, αλλά και του αισθήματος της απόλυτης ελευθερίας, τη διέκρινα στις φωτογραφίες, στο καθαρό πρόσωπο του Πλουμπίδη στη διάρκεια της απολογίας του μπροστά στους στρατοδίκες, όμοια όπως την έβλεπα στο πράο αλλά ταυτόχρονα

και αποφασιστικό πρόσωπο του πατέρα μου, στον σεβασμό του απέναντί μας, στο πλατύ του χαμόγελο -συγγενές με το πλατύγυρο καπέλο του-, στο αργό βάδισμά του, στο ευθυτενές παρουσιαστικό -που κράτησε ατόφια αλύγιστο μέχρι το τέλος και την πτώση του, ίδια γενναία, αν και στο βάθος της διακριτική στα όρια της εσωστρέφειας, με τη ζωή του. Με τον πατέρα μου, είχαμε πάντα ανοιχτούς λογαριασμούς που δεν επρόκειτο να κλείσουν ποτέ. Το ίδιο, όπως και με την Αριστερά.

Σημειώσεις-Παραπομπές

1. Βλ. την εισαγωγή του Αλέξη Ζήρα στο αφήγημα του Κώστα Κρεμμύδα: **«Ερυθρόλευκη τρέλα. Κόκκινες τουλίπες στον Κολωνό»**, εκδόσεις Μανδραγόρας, Σειρά: Σύγχρονη Ελληνική Πεζογραφία, Αθήνα 2017, σελ. 17.

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ.
Τέρενς Κουίκ στην Υπουργική
Σύνοδο του Οργανισμού
Οικονομικής Συνεργασίας
Ευξείνου Πόντου

Αθήνα, 19.05.17

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΕΡΕΝΣ ΚΟΥΙΚ ΣΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΟΥ ΟΣΕΠ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΟΥ ΟΣΕΠ ΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΚΟΠΗ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ κκ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΗΣ

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Τέρενς Κουίκ θα εκπροσωπήσει την

Ελλάδα στην Υπουργική Σύνοδο του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας Ευξείνου Πόντου (ΟΣΕΠ) στην Κωνσταντινούπολη και θα συμμετάσχει στη συνέχεια στην ελληνική αντιπροσωπεία, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο, στην ειδική Σύνοδο Κορυφής του ΟΣΕΠ, που πραγματοποιείται με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25 ετών από την ίδρυση του Οργανισμού.

Με την ευκαιρία της επίσκεψής του στην Κωνσταντινούπολη, ο κ. Υφυπουργός θα γίνει δεκτός από την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και θα επισκεφτεί την Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Χάλκης, όπου εδρεύει η Ιερά Θεολογική Σχολή.

Τέλος, ο ΥΦΥΠΕΞ θα έχει και διμερείς συναντήσεις με Υπουργούς Εξωτερικών των Παραευξείνιων χωρών.

Ευάννα Γυφτογιάννη [evannag.gr@gmail.com]

**Ψηφίστηκε από τους
κυβερνητικούς βουλευτές το
ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ – ΤΕΤΑΡΤΟ
ΜΝΗΜΟΝΙΟ. Οι ομιλίες των
πολίτικων αρχηγων. Δήλωση**

Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα

Ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία το πολυνομοσχέδιο – τέταρτο μνημόνιο, με τις ψήφους των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ. Σε σύνολο 281 παρόντων βουλευτών, «ναι» ψήφισαν 153 και «όχι» 128.

Το ΚΚΕ καταψήφισε το νομοσχέδιο, ενώ υπερψήφισε μόνο τα άρθρα 70 και 71 για την εξίσωση του αφορολόγητου των βουλευτών με των υπολοίπων φορολογούμενων και την μείωση του συντελεστή ΦΠΑ από το 24% στο 13% για τα αγροτικά εφόδια.

πηγη : 902.gr

Δήλωση Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα, μετά την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας στη Βουλή

Με το αποτέλεσμα και της σημερινής ψηφοφορίας η Ελλάδα έχει τηρήσει στο ακέραιο τα συμφωνηθέντα. Τώρα είναι η μπάλα στο γήπεδο των δανειστών. Είναι η σειρά τους να τηρήσουν και αυτοί τις δεσμεύσεις τους, στο ακέραιο, όπως κάναμε κι εμείς. Αναμένουμε και δικαιούμαστε, από τη συνεδρίαση του Eurogroup της ερχόμενης Δευτέρας, μια απόφαση για τη ρύθμιση του ελληνικού δημόσιου χρέους που θα είναι αντίστοιχη των θυσιών του ελληνικού λαού.

902.gr : Ένθερμοι υποστηρικτές της αντιλαϊκής βαρβαρότητας κι ας μην ψηφίζουν τα μέτρα!

Ως εγγυητή της «εθνικής γραμμής» για την ανάκαμψη της κερδοφορίας του κεφαλαίου εμφάνισε το κόμμα της η επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, **Φώφη Γεννηματά**, εκφράζοντας αγωνία για την πορεία της εγχώριας καπιταλιστικής οικονομίας.

Μιλώντας στη [συζήτηση του πολυνομοσχεδίου](#), επέκρινε την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ότι εκχώρησε την διαχείριση των

οικονομικών του κράτους στο ΔΝΤ, κάνοντας λόγο για την «σοβαρότερη παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας» που έγινε στο σύγχρονο ελληνικό κράτος και για μετατροπή του υπουργού Οικονομικών σε «γραμματέα του Τόμσεν».

Η Φώφη Γεννηματά άσκησε κριτική ότι τα μέτρα που συμφώνησε η κυβέρνηση θα πλήξουν το στόχο της καπιταλιστικής ανάκαμψης. «Ποια ανάπτυξη, το μνημόνιο σας είναι εξόχως υφεσιακό», σημείωσε χαρακτηριστικά, χαρακτηρίζοντας «παραμύθι» τον ισχυρισμό της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ότι η συμφωνία ανοίγει το δρόμο για την ανάπτυξη.

«Αλυσοδέσατε τη χώρα χωρίς να έχετε νομιμοποίηση, χωρίς καμία χρηματοδότηση, και επιβάλετε και την επιτροπεία του ΔΝΤ», είπε. «Η λύση για τα προβλήματα της χώρας δεν μπορεί να είναι η παλινόρθωση της δεξιάς», πρόσθεσε, θεωρώντας ότι το κόμμα της μπορεί να μπει σφήνα στο νέο διπολισμό, ώστε να εγγυηθεί τον σχηματισμό σταθερών κυβερνήσεων είτε με τον έναν είτε με τον άλλο πόλο του αστικού συστήματος.

«Η συναίνεση είναι και επιβίωση και αναγκαία» υποστήριξε η επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, επισημαίνοντας ότι το κόμμα της θα την επιβάλει με την αλλαγή των συσχετισμών. «Εθνική γραμμή απέναντι στην πόλωση και στον διχασμό, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να βγούμε από την κρίση», συμπλήρωσε.

Τη θέση ότι τα αντιλαϊκά μέτρα της δεύτερης αξιολόγησης, αλλά και άλλες επώδυνες ανατροπές, θα έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί μία ώρα αρχύτερα, εξέφρασε ο πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων **Βασίλης Λεβέντης**, αντιγράφοντας πιστά την επιχειρηματολογία του κεφαλαίου που θέλει να ενισχύσει την κερδοφορία του πάνω στο έδαφος των τσακισμένων λαϊκών δικαιωμάτων. «Δεν ξέρω αν το λέει ο Σόιμπλε, οι χώρες που βγήκαν από τα μνημόνια κάναν τις μεταρρυθμίσεις, δεν κρυβόντουσαν πίσω από το δάχτυλο τους», ανέφερε, ασκώντας κριτική στον Γιώργο Παπανδρέου, τον Αντώνη Σαμαρά και τον Αλέξη Τσίπρα ότι «έλεγαν ότι θα κάνουν μεταρρυθμίσεις και δεν έκανε κανείς τους».

Με αφορμή την προνομοθέτηση μέτρων για το 2019 και το 2020, ισχυρίστηκε πως «δείχνει ότι οι ξένοι δεν μας εμπιστεύονται όταν ζητάνε μέτρα εκ των προτέρων». Πρόσθεσε ότι «το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι κυρίως πρόβλημα χρέους, είναι πρόβλημα μη επιτέλεσης μεταρρυθμίσεων».

Ο Βασίλης Λεβέντης ζήτησε να προχωρήσει η αντιδραστική αξιολόγηση στο δημόσιο. «Ο κόσμος που δουλεύει στο δημόσιο προσφέρει όλος;» είπε, αναπαράγοντας την καραμέλα περί «αργομίσθων». Επίσης, πρότεινε να χρηματοδοτούνται τα κόμματα απευθείας από τους επιχειρηματικούς ομίλους, κατά τα πρότυπα των ΗΠΑ, στο όνομα τάχα του να μην έχουμε «κρατικοδιαίτο» πολιτικό σύστημα.

Ο επικεφαλής του Ποταμιού **Σταύρος Θεοδωράκης** από την πλευρά του, επισήμανε ότι πολλά μέτρα έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί χθες, όπως η φορολογία των επιχειρήσεων, ζητώντας μάλιστα να μην πέσει στο 26% από το 29% που είναι σήμερα, αλλά η μείωσή της να φθάσει στο 20%.

Κατηγόρησε τη συγκυβέρνηση για ανικανότητα στις διαπραγματεύσεις με αποτέλεσμα να καθυστερήσει το κλείσιμο της β' αξιολόγησης με σημαντικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία, εκφράζοντας την αγωνία της ντόπιας πλουτοκρατίας και σε καμία περίπτωση τα συμφέροντα του λαού και των εργαζομένων, αφού για αυτούς το κλείσιμο σηματοδοτεί παραπέρα φτωχοποίηση της ζωής τους.

Ο Σταύρος Θεοδωράκης ως πιστός εκφραστής του κεφαλαίου, ζήτησε επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων, μείωση της «βαριάς» όπως είπε, φορολογίας των επιχειρήσεων, αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας και της καθυστέρησης στις αδειοδοτήσεις των νέων επιχειρήσεων. «Εάν δεν αντιμετωπιστούν αυτά, επενδύσεις δεν θα έρθουν», τόνισε χαρακτηριστικά, εκφράζοντας τις απαιτήσεις ντόπιου και ξένου κεφαλαίου που θέλουν εξασφαλισμένα κέρδη και τσακισμένα δικαιώματα των εργαζομένων.

Επίσης, αναφέροντας ότι στα χρόνια της κρίσης αυξήθηκε το

κόστος μισθοδοσίας του δημοσίου, ζήτησε τη μείωση των υπουργείων με τη μείωση του αριθμού των υπαλλήλων.

Ο πρόεδρος των ΑΝΕΛ **Πάνος Καμμένος** δήλωσε ιδιαίτερα ικανοποιημένος για τη διατήρηση στα ίδια επίπεδα των μισθολογίων των ενόπλων δυνάμεων, επικαλούμενος τη σημερινή δημοσιονομική συγκυρία που δεν επιτρέπει την επιβάρυνση του προϋπολογισμού ενώ υπεραμύνθηκε των αντίμετρων που περιλαμβάνει το 4ο μνημόνιο.

Δείτε τα βίντεο με τις ομιλίες , τοποθετήσεις των πολιτικών αρχηγών στη βουλή για το πολυνομοσχεδιο ,

Α. Τσίπρας (Πρωθυπουργός) (Μέτρα εφαρμογής δημοσιον. στόχων και μεταρρυθμ.) (18/05/2017)

.

Φ. Γεννηματά (Επικ. Δημ. Συμπαρ.) (Μέτρα εφαρμογής δημοσιον. στόχων και μεταρρυθμ.) (18/05/2017)

Κ. Μητσοτάκης (Πρόεδρος ΝΔ) (Δευτερ.) (Μέτρα εφαρμογής δημοσιον. στόχων και μεταρρυθμ.) (18/05/2017) ↓

Δ. Κουτσούμπας (Πρ. Κ.Ο. ΚΚΕ) (Μέτρα εφαρμογής δημοσιον. στόχων και μεταρρυθμ.) (18/05/2017)

Στ. Θεοδωράκης (Πρόεδρος Κ.Ο. Ποταμιού) (Μέτρα εφαρμογής δημοσιον. στόχων και μεταρρυθμ.) (18/05/2017)

Β. Λεβέντης (Πρ. Κ.Ο Ένωσης Κεντρώων) ↓

Π. Καμμένος (Υπ. Άμυνας - Πρ. ΑΝΕΛ)

Δείτε περισσότερα σχετικά βίντεο [εδώ](#)

Λευκωσία : Τους πολιτικούς αρχηγούς ενημερώνει τη Δευτέρα ο κ.Αναστασιάδης

Τους πολιτικούς αρχηγούς ενημερώνει τη Δευτέρα στις 1000 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης για την πρότασή του για το Κυπριακό ενώ ακολούθως θα γίνουν και δημόσια δηλώσεις για το περιεχόμενό της.

Αυτό ανακοίνωσε απόψε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος Νίκος Χριστοδουλίδης αφότου ενημέρωσε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για το περιεχόμενο της συζήτησης του με τον Ειδικό Σύμβουλο του ΓΓ του ΟΗΕ Έσπεν Μπαρθ Έιντε, προσθέτοντας ότι «δεν θα αναφέρουμε οτιδήποτε άλλο δημόσια σε σχέση με την κατάσταση πραγμάτων».

(ΚΥΠΕ/ΗΦ/ΓΧΡ)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ

ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ

ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Κυρίες και κύριοι

Και από το βήμα της βουλής καταγγέλλουμε στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους άνεργους, την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ως υπεύθυνη για την αλλεπάλληλη συρρίκνωση του βιοτικού τους επιπέδου, των εργασιακών δικαιωμάτων τους, όπως η κυριακάτικη αργία, την επιδείνωση της ζωής τους από τα αφόρητα φορολογικά βάρη και τόσα άλλα.

Τα δύο αλλεπάλληλα μνημόνια, που έφερε αυτή η κυβέρνηση είναι αρκετά για να πέσει η «αριστερή μάσκα» της, αυτή που καλλιέργησε ανοχή, που παγίδευσε με κινήσεις εντυπωσιασμού, με επισκέψεις ακόμα του πρωθυπουργού σε χώρους μνήμης – τιμής ηρωικών γεγονότων, ηρωικών μορφών του λαϊκού μας κινήματος, της ταξικής πάλης, της Εθνικής Αντίστασης, του ΔΣΕ, του ίδιου του ΚΚΕ.

Η νέα αντιλαϊκή συμφωνία αποτελεί ένα νέο μνημόνιο, ένα 4^ο μνημόνιο, μνημόνιο «εις την τετάρτην», όπως επανειλημμένα έχουμε πει από την πρώτη στιγμή.

Στην πραγματικότητα τα μέτρα στηρίζουν την κερδοφορία των ομίλων, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Πρόκειται για κατευθύνσεις που αυξάνουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων, ενισχύουν τη συγκέντρωση του κεφαλαίου. Κατευθύνσεις που προωθούνται σε όλα τα κράτη – μέλη της ΕΕ.

Μάταια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, προσπαθεί να πείσει τον λαό ότι, απλά και μόνο, πληρώνει τα σπασμένα της κακής διακυβέρνησης της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και η ίδια είναι περίπου αθώα του εγκλήματος.

Για αυτή την πολιτική όμως, είναι συνένοχοι όλοι τους: Και η άρχουσα τάξη της Ελλάδας και ο ΣΕΒ και το κουαρτέτο και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα.

Η κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά» όμως, είναι και η πρώτη που στο ενεργητικό της, με πρωθυπουργό τον κ Τσίπρα, θα έχει την ψήφιση 2 μνημονίων.

Οι προηγούμενες μας είχαν συνηθίσει να ψηφίζουν από ένα και να παίρνουν την άγουσα για τον πάγκο. Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου του ΠΑΣΟΚ το 2010 ψήφισε το 1^ο μνημόνιο. Η κυβέρνηση του Α. Σαμαρά ύστερα, ψήφισε το 2^ο μνημόνιο. Στη συνέχεια η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα το 2015 ψήφισε το 3^ο μνημόνιο μαζί με όλους τους άλλους και σήμερα, το 2017 μας φέρνει το 4^ο.

Κι όπως βλέπουμε με όλες της τις δηλώσεις δεν το αρνείται αυτό. Απλά μας λέει -με τον δικό της γνωστό τρόπο του εμπαιγμού του ελληνικού λαού- ότι δεν είναι ακριβώς 4^ο αλλά, απλά είναι κάτι σαν διαρκείας, μια συμφωνία διαρκείας.

Το εντάσσει στα μνημόνια διαρκείας δηλαδή, που έτσι κι αλλιώς θα ισχύουν με βάση τις αποφάσεις και κατευθύνσεις της ΕΕ, του ΔΝΤ και όλων των υπολοίπων ευαγών ιδρυμάτων-οργανισμών με τους οποίους συναγελάζεται και η σημερινή συγκυβέρνηση, προκειμένου να εξασφαλίσει σίγουρη κερδοφορία για τους μονοπωλιακούς ομίλους, ματώνοντας τον ήδη σκληρά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό.

Τα κυβερνητικά στελέχη αναμασούν ότι είναι μία συμφωνία «ισορροπημένη», «εισιτήριο για τη ρύθμιση του χρέους», για «να επιστρέψει η χώρα στην κανονικότητα».

Όλες αυτές τις μέρες αναπαράγουν ότι είναι μια συμφωνία που «βάζει τέλος στην αβεβαιότητα»!

Κι όλα αυτά λέγονται την ίδια ώρα που η εργατική τάξη, ο λαός, έχει κυριολεκτικά γονατίσει μετά από οκτώ χρόνια κρίσης, απανωτών μνημονίων, αντιλαϊκών μέτρων, που έχουν στραγγίξει το εισόδημά του, έχουν ισοπεδώσει τα δικαιώματά του.

Είναι ο ίδιος λαός που δεν μπορεί να πληρώσει πια τα δάνειά του, τα χρέη του στην εφορία, τους λογαριασμούς στη ΔΕΗ, στην ΕΥΔΑΠ.

Τα κόκκινα δάνεια από 20,3 δισ. το 2010, ξεπέρασαν τα 43 δισ. ευρώ το 2016.

Ένας στους δυο χρωστά στην εφορία.

Μόνο από τη μείωση του μισθού του, ο μέσος μισθωτός έχει απώλειες 20% την περίοδο της κρίσης, χωρίς να υπολογίζουμε την φοροαφαίμαξή του.

Οι οφειλές στη ΔΕΗ αυξάνονται συνεχώς, με 1,5 εκ. καταναλωτές να μην μπορούν ούτε διακανονισμό να κάνουν.

Είναι ο ίδιος ο λαός που ζει ή κινδυνεύει να ζήσει στη φτώχεια τα επόμενα χρόνια σε ποσοστό που ξεπερνά το 35%.

Ένα στα δύο παιδιά στη χώρα μας στερούνται ακόμα και τα πιο βασικά αγαθά.

Και το κακό δε θα σταματήσει βεβαίως αν δεν το σταματήσουμε.

Παίξανε πολλοί με τα όνειρα και τις ελπίδες του ελληνικού λαού. Πρέπει όλοι και όλες με μια φωνή να βροντοφωνάξουμε φτάνει πια!

Καλούμε σε παλλαϊκό ξεσηκωμό.

Δεν μιλάμε μόνο για αυτές τις μέρες, για αυτόν τον συσχετισμό, δεν μιλάμε για μέσα στη βουλή αλλά στο κίνημα, στους καθημερινούς αγώνες που πρέπει να κλιμακωθούν, να γιγαντωθούν.

Εδώ μέσα στο κοινοβούλιο κάνουν σόου για τα κανάλια μόνο τα τσιράκια του συστήματος, μόνο κάτι ορφανά των ΕΣ-ΕΣ, κάτι χαφιέδες δουλέμποροι, υπόδικοι καθοδηγητές δολοφονικών ταγμάτων.

Ο ξεσηκωμός του λαού πρέπει να εκφραστεί μέσα από το εργατικό λαϊκό κίνημα, για να καταργήσει στην πράξη τα μνημόνια, να ανοίξει το δρόμο της ανατροπής της τάξης των κηφήνων που υπηρετούν και η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά και η αξιωματική αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα.

Και από το βήμα της βουλής καλούμε τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους στις πόλεις και στην ύπαιθρο, στην αγροτική παραγωγή, τους συνταξιούχους, τους νέους, τις νέες, να μην πέσουν στην ίδια πλάνη με το παρελθόν.

Δηλαδή, να φεύγουν από το ένα κυβερνητικό κόμμα, εν προκειμένω σήμερα εγκαταλείποντας τον ΣΥΡΙΖΑ, για να στηρίξουν κοινοβουλευτικά, αλλά και στις μαζικές οργανώσεις τους, άλλα παλιά ή αναμορφωμένα αστικά κόμματα ίδιας αντιλαϊκής κοπής, όπως είναι οι υπόλοιπες αστικές δυνάμεις και εδώ μέσα στο κοινοβούλιο.

Το ΚΚΕ καλεί τις εργατικές λαϊκές δυνάμεις να σκεφτούν ταξικά, πολύ περισσότερο αυτές που ήδη έχουν ένα ριζοσπαστικό προσανατολισμό, που στην αριστερά βλέπουν την εναντίωση στα μονοπώλια, στις λυκοσυμμαχίες, στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις της ΕΕ, του ΝΑΤΟ.

Να μην παγιδευτούν στο συνειδητό απατηλό κάλεσμα του ΣΥΡΙΖΑ ότι δήθεν «πέρασαν τα δύσκολα». Ότι η «ανάπτυξη κάτι θα φέρει και για τους εργαζόμενους», ότι θα ενισχυθεί δήθεν «το μέτωπο των φιλολαϊκών και φιλοαναπτυξιακών δυνάμεων στην ΕΕ, για να μην στραγγαλίσει -λέει- η σφιχτή δημοσιονομική πολιτική και το ισχυρό ευρώ την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή», όπως λένε.

Καλούμε τις εργατικές λαϊκές δυνάμεις και από το βήμα της βουλής να μην παγιδευτούν στην κριτική της ΝΔ, άλλων κομμάτων, που γίνεται από εξίσου αντιλαϊκή αφετηρία. Και για τους λόγους ανταγωνισμού προς την κυβέρνηση, αλλά και για τους λόγους ορισμένων διαφοροποιήσεων στην ίδια αντιλαϊκή κατεύθυνση της καπιταλιστικής ανάκαμψης της κερδοφορίας των ομίλων.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν δικαιούνται να κρίνουν τον ΣΥΡΙΖΑ για τα αντιλαϊκά του μέτρα, αφού οι ίδιοι ήταν και είναι φορείς τέτοιων μέτρων. Την ίδια στιγμή δεν πρέπει να επιτρέψουμε στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να συνεχίσει να εξαπατά ασύστολα, να παρουσιάζεται με δήθεν κοινωνική ευαισθησία που δεν έχουν άλλοι, να εμφανίζει τις αλχημείες της με τα ονομαζόμενα αντίμετρα για την ακραία φτώχεια.

Όπως όλοι αυτοί μαζί ψήφισαν το 3^ο μνημόνιο, έτσι θα προχωρήσουν και μαζί στην εφαρμογή του 4^{ου} μνημονίου υπέρ του κεφαλαίου, αφού σήμερα δεν κρίνεται έτσι κι αλλιώς, δεν κινδυνεύει να μην ψηφιστεί απ' την κοινοβουλευτική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ.

Κυρίες και κύριοι

Όλη αυτή η κατάσταση δεν είναι απλά αβεβαιότητα. Είναι η βαρβαρότητα του συστήματος που για να βγει από τη δική του κρίση, φορτώνει τα βάρη της στην εργατική τάξη, στο λαό.

Νέα ασήκωτα βάρη πάνω από 4 δισ. ευρώ φορτώνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ με τη νέα συμφωνία της.

Μια συμφωνία που έχει απ' όλα:

Συμπληρωματικές περικοπές 500 εκατομμυρίων ευρώ αναδρομικά για το 2016. Και στα οικογενειακά επιδόματα. Και στα επιδόματα ανεργίας. Και στα επιδόματα θέρμανσης. Και στη χρηματοδότηση

του ΕΟΠΥΥ.

Έτσι αντιλαμβάνονται στον ΣΥΡΙΖΑ τη δήθεν «επιστροφή στο κοινωνικό κράτος», την ανακούφιση των πολιτών!

Αλλά έχει και άλλα.

Για το 2019 τα 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ θα τα βρουν από τη νέα μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων, που θα φτάσει μέχρι και το 18%, χωρίς να συνυπολογίσουμε τις μειώσεις λόγω πληθωρισμού, αφού οι όποιες αναπροσαρμογές προέβλεπε ο νόμος Κατρούγκαλου, μετατέθηκαν μετά το 2020.

Πλέον οι συντάξεις γίνονται επιδόματα, ενώ θίγονται γύρω στο 1 εκατομμύριο συνταξιούχοι.

Το άλλο 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ αφορά στη νέα μείωση του αφορολόγητου, που θα πάρει από την τσέπη των λαϊκών στρωμάτων μέχρι και 650 ευρώ για τον κάθε φορολογούμενο.

Δηλαδή, εκτός από τους έμμεσους φόρους, που έτσι κι αλλιώς τους πληρώνουμε ήδη όλοι, ακόμα και οι άνεργοι, τώρα φόρους θα πληρώσει ακόμα κι ο εργαζόμενος που έχει εισόδημα 405 ευρώ το μήνα, ακόμα και ο συνταξιούχος που η σύνταξή του ξεπερνάει τα 475 ευρώ.

Κι εκτός από αυτά βέβαια, η συμφωνία περιλαμβάνει και μια σειρά άλλες πλευρές που αφορούν και τα εργασιακά, τον εργάσιμο χρόνο:

– Είναι η προώθηση της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας που θα έχει οδυνηρές επιπτώσεις και στους εμποροϋπάλληλους και στους εμπόρους, θα επιταχύνει τη συγκέντρωση του εμπορίου στα μεγάλα πολυκαταστήματα και τις αλυσίδες σουπερ-μάρκετ.

– Επιμηκύνεται η διάρκεια πλαισίου για τις ΣΣΕ, ενώ σημείο – κλειδί είναι οι αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο, που περιλαμβάνουν τη λειτουργία των σωματείων, την προκήρυξη απεργίας και άλλα, όπως η ταχύτητα με την οποία οι απεργίες θα κρίνονται ως παράνομες, δηλαδή συμφωνία – κόλαφος για το

εργατικό κίνημα και τους ίδιους τους αγώνες των εργαζόμενων.

Κυρίες και κύριοι

Όλα αυτά τα χρόνια οι εργαζόμενοι, οι υπάλληλοι, όλος ο λαός είδε το εισόδημά του να συρρικνώνεται δραματικά. Η κατάσταση δεν πάει άλλο. Κι αυτό ισχύει σε όλους τους κλάδους.

Συνεχώς σαν Κόμμα κάνουμε συναντήσεις με μαζικούς κοινωνικούς φορείς, με σωματεία, συλλόγους, εισπράττουμε την ίδια κραυγή αγωνίας.

Στον αέρα ακόμα είναι οι 3.500 εργαζόμενοι στο «Βοήθεια στο σπίτι».

Στον αέρα οι 15.000 συμβασιούχοι των ΟΤΑ.

Οι τρίτεκνες οικογένειες δεν αναγνωρίζονται σαν πολύτεκνες, την στιγμή, που σήμερα στην Ελλάδα πολύτεκνος πλέον πρέπει να θεωρείται όποιος έχει τουλάχιστον 3 παιδιά και πάνω. Ούτε τις δωρεάν κιλοβατώρες που ισχύουν για άλλους δεν θελήσατε να δεχτείτε προχτές όπως πρότεινε το ΚΚΕ, για αυτές τις τρίτεκνες οικογένειες.

Τι σόι «αριστερή» κυβέρνηση αλήθεια είναι αυτή που συζητάει την κατάργηση στο ειδικό μισθολόγιο για τους εργαζόμενους στην πυροσβεστική, στο λιμενικό, στην αστυνομία;

Που δεν αναγνωρίζει το δικαίωμά τους στην απεργία;

Που αναγκάζονται ακόμα και να αγοράζουν οι ίδιοι κράνη, στολές, άλλα υλικά χρήσιμα για την πυρόσβεση, για τις πυρκαγιές, για την προστασία του περιβάλλοντος από τις φυσικές καταστροφές, οι πυροσβέστες για παράδειγμα σ' αυτούς αναφέρομαι, για την προστασία του θαλάσσιου πλούτου και την πάταξη του λαθρεμπορίου το λιμενικό, για την αντιμετώπιση του

εγκλήματος οι αστυνομικοί;

Ανάλογα οι εργαζόμενοι στις ένοπλες δυνάμεις κ.λπ.

Ενώ, φυσικά πολύ χειρότερα, μέχρι γονάτισμα, υποφέρουν οι συνταξιούχοι, οι νέοι με την αναδουλειά και την εργασιακή περιπλάνηση, την ανασφάλεια, οι εργαζόμενοι που βλέπουν συνεχώς το πενιχρό εισόδημά τους να εξανεμίζεται κι αυτό.

Χώρια που μετά τις γενικόλογες διακηρύξεις και εκθέσεις ιδεών την προηγούμενη βδομάδα, δείχνετε ξανά το αντιλαϊκό πρόσωπο και στην εκπαίδευση. Αφού ανοίγετε την όρεξη για μια ακόμα πιο μεγαλύτερη και μαζικότερη πιθανότητα και δυνατότητα απολύσεων σε εκπαιδευτικούς και μάλιστα δια παντός έξωσής τους από τα ιδιωτικά σχολεία, έρμαια στην ασυδοσία των καπιταλιστών στην εκπαίδευση.

Κι από πάνω έχουμε και όλους αυτούς του υποκριτές και φαρισαίους να κλαίγονται για τις δυσκολίες κινητοποίησης του λαού και μάλιστα να φτάνουν στο σημείο να λοιδορούν τους εργαζόμενους, θεωρώντας ότι συμφωνούν ή ανέχονται την αντιλαϊκή πολιτική τους!

Ας μη βαυκαλίζονται άδिका! Δεν θα αργήσει η στιγμή που λαός θα υψώσει τη στεντόρεια φωνή του και δεν θα ξέρετε πού να κρυφτείτε, σαν του λαγού τα τέκνα.

Κυρίες και κύριοι

Μόνο και μόνο να σκεφτεί ο καθένας και η καθεμιά:

Αλήθεια, ποιος κερδίζει από τη νέα συμφωνία της κυβέρνησης με τους εταίρους της;

– Ποιος θα κερδίσει από την παραπέρα απελευθέρωση της αγοράς με την «απελευθέρωση των επαγγελματιών», την κατάργηση της

Κυριακάτικης αργίας;

Μήπως οι αυτοαπασχολούμενοι στο εμπόριο που ήδη ζουν με τη θηλιά των χρεών;

Μήπως οι εμποροϋπάλληλοι που δεν ξέρουν τι θα πει ελεύθερος χρόνος, οικογένεια;

– Ποιος θα κερδίσει από την παραπέρα απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας με πώληση του 30-40% των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ, καθώς και την πώληση του 17% του μετοχικού κεφαλαίου που ανήκει στο ΤΑΙΠΕΔ;

Τα εργατικά-λαϊκά νοικοκυριά που θα δουν τους λογαριασμούς της ΔΕΗ ξανά φουσκωμένους ή μήπως οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ;

– Ποιος θα κερδίσει από μια συμφωνία για τη ρύθμιση του χρέους που επιδιώκει η κυβέρνηση μετά το κλείσιμο της αξιολόγησης;

Για ένα χρέος βέβαια που δε δημιούργησε ο λαός, αλλά μόνο το ζεστό κρατικό χρήμα που χάριζαν στο κεφάλαιο όλα τα προηγούμενα χρόνια!

Οι όμιλοι θα κερδίσουν και τώρα που θα βάλουν ξανά στην τσέπη τους απ' αυτό το ζεστό κρατικό χρήμα που η κυβέρνηση θέλει να εξοικονομήσει από την όποια ρύθμιση τους χρέους.

Ο λαός όμως θα συνεχίζει να ματώνει για την αποπληρωμή του, για να πιάνονται οι στόχοι, τα νούμερα, τα πλεονάσματα.

Κυρίες και κύριοι

Η συζήτηση για τη διευθέτηση του χρέους εντάσσεται στη γενικότερη διαπάλη που υπάρχει στο εσωτερικό της ΕΕ για τη διαχείριση των υπερχρεωμένων κρατών της ΕΕ.

Η υπερχρέωση κρατών αντανακλά μια επίσης αντιλαϊκή πολιτική σε προηγούμενη περίοδο, που τροφοδότησε την κερδοφορία των ομίλων, όπως έγινε στην περίοδο για παράδειγμα των Ολυμπιακών

Αγώνων στην χώρα. Βέβαια, αντανακλά και τις συνέπειες μια οικονομικής ένωσης, όπως είναι η ΕΕ και μάλιστα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης.

Η όλη συζήτηση για τη δημοσιονομική και νομισματική πολιτική μέσα στην ΕΕ, αντανακλά και τις συνολικότερες αντιθέσεις μεταξύ ισχυρών δυνάμεων, πχ. Γαλλίας- Ιταλίας από τη μια και Γερμανίας από την άλλη.

Κι αυτή η συζήτηση είναι που περικλείει περισσότερο και την περιπλέκει η συζήτηση αυτή και τη διευθέτηση του ελληνικού κρατικού χρέους, με πιο ρεαλιστικούς ως το πούμε έτσι όρους.

Ωστόσο όμως, και σε κάθε περίπτωση, είναι βέβαιο, ότι μια νέα αναδιάρθρωσή του, δεν θα χρησιμοποιηθεί για την ελάφρυνση των βαρών στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, αλλά για μια πιο σταθερή ανάκαμψη των κερδών των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και της ανταγωνιστικότητάς τους. Αυτό άλλωστε έγινε και με την προηγούμενη αναδιάρθρωσή του.

Από τη μεριά του ΔΝΤ υπάρχει διαφοροποίηση, η οποία ουσιαστικά αντανακλά τη γνωστή οικονομική πίεση των ΗΠΑ προς τη Γερμανία.

Τη συγκεκριμένη κατάληξη θα την μάθουμε προφανώς το επόμενο διάστημα μετά τη σύνοδο της 22 Μάη.

Σε κάθε περίπτωση, η όποια ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, δεν αφορά μόνο το χρόνο αποπληρωμής και το ύψος των τόκων, αλλά θα συνοδεύεται και από σειρά προϋποθέσεων ώστε να μην αποτελεί και λύση για το ιταλικό και το γαλλικό χρέος.

Το χρέος δεν πρέπει να το αναγνωρίσει ο ελληνικός λαός, γιατί δε φταίει στο ελάχιστο για τη δημιουργία του. Δεν έχει κανένα λόγο να πληρώνει τα σπασμένα των άλλων, του συστήματος της εκμετάλλευσης, της κερδοφορίας των λίγων. Να το πληρώσουν αυτοί που το δημιούργησαν.

Χώρια που με την όποια διευθέτηση, πάλι ο λαός θα την πληρώσει με νέα μέτρα, με νέα προαπαιτούμενα.

Κυρίες και κύριοι

Η κυβέρνηση με το νέο της παραμύθι για τα «αντίμετρα» (με τον ισχυρισμό ότι είναι το δημοσιονομικό αντίδοτο στα μέτρα και πως ότι, δήθεν έτσι, το συνολικό πακέτο είναι ουδέτερο), θέλει να κρύψει ότι τα ίδια τα αντιλαϊκά μέτρα που ήδη συμφώνησε με την ΕΕ και το ΔΝΤ -τα οποία θα προστεθούν σε όλα τα προηγούμενα- θα επιφέρουν μόνιμη αβεβαιότητα, παραπέρα φτωχοποίηση στη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Η πραγματικότητα και η αλήθεια είναι ότι τα ονομαζόμενα αντίμετρα δεν αποτελούν μια διαφορετική, δήθεν φιλολαϊκή πλευρά της κυβερνητικής πολιτικής.

Το αντίθετο μάλιστα συμβαίνει: Υπηρετούν μαζί με τα νέα μέτρα και τις υπόλοιπες κυβερνητικές πρωτοβουλίες. Αποτελούν ένα ενιαίο συνεκτικό πλέγμα κλιμάκωσης της επίθεσης συνολικά ενάντια στον λαό.

Η κυβέρνηση παίρνει 5 απ' τις τσέπες του λαού, υπόσχεται να επιστρέψει πίσω 1 σε ορισμένους μόνο κι αυτό εάν όλα πάνε καλά με τα πρωτογενή πλεονάσματα και εάν το εγκρίνουν οι εταίροι της και βάλει... Κι έχει το θράσος αυτή της την πολιτική να καλεί τους εργαζόμενους να την υποστηρίξουν κιόλας. Πρόκειται για εφαρμογή της πρότασης του ανεκδιήγητου Καμμένου για «το ένα κατοστάρικο το μήνα που αντί να το δίνουν οι συνταξιούχοι στους εγγονούς τους» να το δίνουν στο κράτος, στο κράτος αυτό, το κράτος του κεφαλαίου.

Δεν είναι κοινωνική πολιτική αντιμετώπισης της ακραίας φτώχειας που γεννά το σύστημα της εκμετάλλευσης, αλλά απλό ανακάτεμα των μεριδίων φτώχειας σε εκατομμύρια που στερούνται αυτό που ήδη δημιουργείται.

Επιπρόσθετα: Το μεγαλύτερο τμήμα των αντιμέτρων θα ενισχύσει

έμμεσα ή άμεσα τις μεγάλες επιχειρήσεις, όχι τους εργαζόμενους. Το πρόγραμμα επιδοτούμενων θέσεων εργασίας σε μεγάλες επιχειρήσεις και η φορολογία των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στα αντίμετρα είναι άμεση επιδότηση του μεγάλου κεφαλαίου. Ενώ πρόκειται και για έμμεση στήριξη του ίδιου και τα άλλα αντίμετρα, που μέσα από την αγορά ενισχύουν τραπεζικούς ομίλους, φαρμακοβιομηχανίες που προωθούν τα γενόσημα, κατασκευαστικές εταιρίες κ.ά. Συνεπώς τα αντίμετρα δεν αποτελούν αντίδοτο στην πολιτική στήριξης των μονοπωλιακών ομίλων, αλλά κομμάτι της. Γι' αυτό και βλέπουμε κορυφαίους επιχειρηματίες, να κάνουν σιγόντο στην κυβερνητική προπαγάνδα.

Η υλοποίηση του πακέτου των αντιμέτρων είναι συνδεδεμένη με την πλήρη και επιτυχημένη εφαρμογή του αντιλαϊκού πακέτου των μέτρων, τόσο των νέων όσο και των υφιστάμενων. Αφού, τα μέτρα θα νομοθετηθούν και θα υλοποιηθούν χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς καμία προϋπόθεση, ενώ τα αντίμετρα μόνο υπό προϋποθέσεις.

Σε τελευταία ανάλυση ακόμα και ο όρος αντίμετρα είναι παραπλανητικός. Εφευρέθηκε για τις ανάγκες της κυβερνητικής προπαγάνδας, για να γίνει πιο μεγάλη η κοροϊδία της, οι ψεύτικες προσδοκίες που πάει πάλι να πουλήσει στον πάντα προδομένο και ευκολόπιστο λαό μας.

Τα αντίμετρα σε καμιά περίπτωση δεν αφορούν όλους όσους θίγουν τα σκληρά μέτρα. Η μείωση για παράδειγμα των συντάξεων, θίγει όλους τους συνταξιούχους, η αύξηση των φόρων θίγει όλους τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους με εισόδημα πάνω απ' το αφορολόγητο. Δηλαδή, πρακτικά, κάθε λαϊκή οικογένεια, θα κληθεί να καταβάλει επιπλέον 1.500 ευρώ ετησίως κατά μέσο όρο, ενώ μόνο ένα πολύ μικρό τμήμα αυτοαπασχολούμενων μπορεί πιθανόν να έχει στο μέλλον μια μικρή βελτίωση απ' τη μείωση του φορολογικού συντελεστή ή τον ΕΝΦΙΑ. Πολλές οικογένειες θα πληρώσουν χωρίς να εισπράξουν κανενός είδους αντίμετρο, αλλά το κυριότερο: Ακόμα και με μια πλήρη υλοποίηση των προβλεπόμενων αντιμέτρων, αν υποθέσουμε, δεν καλύπτονται ούτε στοιχειωδώς ούτε ελάχιστα οι λαϊκές σημερινές ανάγκες.

Είναι συνολικά μεγάλη κοροϊδία, ότι αυτά τα αντίμετρα -εάν τελικά εφαρμοστούν γιατί μπαίνουν και με αστερίσκους όλα- μπορούν να αντισταθμίσουν τις τεράστιες απώλειες που θα υποστεί το ήδη πετσοκομμένο εργατικό-λαϊκό εισόδημα.

Όλα τα υπόλοιπα που λέει η κυβέρνηση ότι «ο στόχος είναι να βγει η χώρα από τα μνημόνια και να τελειώσει οριστικά η περίοδος της ταπεινωτικής επιτροπείας», ο λαός μας τ' ακούει βερεσέ.

Τα ίδια έλεγαν και οι προηγούμενοι. Όμως κανείς, ούτε οι προηγούμενοι ούτε οι τωρινοί των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, υποστηρίζουν ότι το τέλος των μνημονίων θα σημαίνει και την επιστροφή όλων όσων έχασε ο λαός μας με τα μνημόνια. Το αντίθετο.

Οι εκατοντάδες αντιλαϊκοί νόμοι που στη χώρα μας μπήκαν κάτω από την ομπρέλα των μνημονίων, ενώ σε άλλες χώρες χωρίς μνημόνια τα ίδια περίπου μέτρα, ονομάστηκαν εκεί μεταρρυθμίσεις, ήρθαν για να μείνουν, να φορτωθούν στις πλάτες της εργατικής τάξης, του ελληνικού λαού.

Ήταν προσαρμογές του συστήματος σε βάρος των λαϊκών κατακτήσεων, σε συνθήκες που ο καπιταλισμός παγκόσμια έγινε πιο αντιδραστικός, αλλά και πιο ανήμπορος. Ως μεταρρυθμίσεις αποτελούν μόνο το εξιτήριο του κεφαλαίου από την κρίση του και το εισιτήριο για την ανάκαμψη της κερδοφορίας του.

Αλλά την ίδια ώρα ο λαός συνεχίζει να ματώνει, συνεχίζει να ταλαιπωρείται.

Γι' αυτό δεν μας ξεγελούν ούτε μέτρα-αντίμετρα, ούτε τα μεγάλα λόγια για τη διευθέτηση του χρέους.

Κυρίες και κύριοι

Ένα παράδειγμα του αντιλαϊκού χαρακτήρα των μεταρρυθμίσεων,

του στόχου των εκτεταμένων ιδιωτικοποιήσεων, είναι από τον ιδιαίτερα κρίσιμο τομέα της ενέργειας. Συνοδεύτηκε από νομοθεσία που χτύπησε μισθούς, αύξησε την τιμή των τιμολογίων της ΔΕΗ για τα λαϊκά νοικοκυριά, δημιουργώντας ευνοϊκό περιβάλλον μόνο για την κερδοφορία των μονοπωλίων.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει πολύτιμο σύμμαχο την αξιωματική αντιπολίτευση της ΝΔ, όπως φάνηκε και από τη δημοσιοποίηση των θέσεών της που κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, ως αντιπολίτευση παλιότερα, συστηματικά καλλιέργησε την αυταπάτη, ότι μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διαχείριση στο πλαίσιο της «απελευθέρωσης», αποσιώπησε ότι η απελευθέρωση είναι στρατηγική επιλογή της ΕΕ και της εγχώριας άρχουσας τάξης απ' τη δεκαετία ακόμα του '90, και δεν αποτελεί μόνο απότοκο των μνημονίων και της κρίσης.

Η υπόκλιση του στη στρατηγική της απελευθέρωσης, κρυβόταν, με συνθήματα τάχα κατά της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ τότε, στη συνέχεια με την απόρριψη των συγκεκριμένων δήθεν σχεδίων που είχαν επιλέξει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, όπως το σχέδιο τεμαχισμού σε μικρή και μεγάλη ΔΕΗ.

Σήμερα, κάνοντας τη βρώμικη δουλειά για λογαριασμό του κεφαλαίου, ο ΣΥΡΙΖΑ προχωρά αποφασιστικότερα και αποτελεσματικότερα λέει, στην προώθηση της «απελευθέρωσης».

Ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Μια σειρά μονάδες να υπολειτουργούν ή να αποτελούν παρελθόν.

Οι εργαζόμενοι έχουν υποστεί περικοπή της μισθοδοσίας τους στα ορυχεία πάνω από 40%, ενώ πάνω από χίλιες είναι οι απολύσεις εργαζομένων στους υπεργολάβους.

Η κυβέρνηση μετακυλύει στα οικιακά τιμολόγια της ΔΕΗ, όλο το βάρος για τις νέες εκπτώσεις στο βιομηχανικό ρεύμα.

Έχει σημασία λοιπόν να βγουν συμπεράσματα.

Σήμερα χρειαζόμαστε κίνημα ανατροπής της πολιτικής και της εξουσίας των μονοπωλίων.

Δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλες αυταπάτες.

Αποκαλύπτεται συνεπώς, πως και το πρόβλημα της ενέργειας, όπως και κάθε πρόβλημα, είναι πολιτικό πρόβλημα.

Απαιτείται εντελώς διαφορετικό εναλλακτικό σχέδιο στην κοινωνική οργάνωση και στην οικονομία. Να καταργηθεί η σκλαβιά της μισθωτής εργασίας, να εδραιωθούν οι σχέσεις κοινωνικής ιδιοκτησίας, να υπάρξει επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός στην οικονομία με κίνητρο το συνολικό κοινωνικό όφελος και όχι το κέρδος.

Αυτή η συζήτηση πρέπει να ανοίξει μέσα στο λαό μας. Αυτή η πραγματικά ανατρεπτική λύση οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης είναι η μόνη που μπορεί να εξασφαλίσει συνεργασίες μεταξύ κρατών προς όφελος των λαών, χωρίς τους κινδύνους πολέμων, εμπλοκής, που φέρνουν η πάλη για τη μοιρασιά με στόχο την εκμετάλλευση και το κέρδος.

Κυρίες και κύριοι

Εσείς οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, των ΑΝΕΛ κ.λπ., μιλάτε όλοι για ένταξη της Ελλάδας σε νέα ενεργειακά και μεταφορικά σχέδια, από τον Ειρηνικό ως τον Ατλαντικό.

Καλοβλέπετε απ' τους μακροχρόνιους και παλιότερους συμμάχους σας, τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Γερμανία, έως τους πλέον όψιμους, όπως η Κίνα, η Ρωσία.

Δε διστάζετε να ακουμπάτε σε επενδυτικά σχέδια εξαγωγής κεφαλαίου από την Ελλάδα σε γειτονικές χώρες, την ίδια στιγμή που ήδη βρίσκεστε σε προστριβή και στα βόρεια σύνορα και στα ανατολικά σύνορα, τη στιγμή δηλαδή που συνεχίζονται οι

αμφισβητήσεις συνόρων, κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε ότι οι δρόμοι μεταφοράς ενέργειας, εμπορευμάτων κ.λπ., είναι το μήλον της έριδας για το ποιος θα υπερισχύσει στη μοιρασιά που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη σε όλη την περιοχή. Αμερικάνοι, Κινέζοι, Ρώσοι, Γερμανοί, Γάλλοι, Βρετανοί και δε συμμαζεύεται, βρίσκονται από πίσω.

Και σ' αυτή τη μοιρασιά, μερίδιο διεκδικούν για λογαριασμό των μονοπωλίων τους και η τουρκική αστική τάξη -που μέσω της κυβέρνησης του Ερντογάν συνεχίζει να προκαλεί- και η ελληνική αστική τάξη όμως, που μέσω της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σήμερα, πουλάει τη νέα «μεγάλη ιδέα» της «γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας» στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, αλλά και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, στηρίζουν την επιδίωξη της ελληνικής αστικής τάξης στον ανταγωνισμό της με την τουρκική αστική τάξη, να διεκδικήσει μερίδια, αλλά και νέες αγορές για τα ελληνικά μονοπώλια γι' αυτό η Ελλάδα συμμετείχε και συμμετέχει σε ιμπεριαλιστικά επιθετικά σχέδια.

Γι' αυτό ελληνικά στρατεύματα βρέθηκαν έξω από τα σύνορα της χώρας στο Κόσσοβο, στη Βοσνία, στο Αφγανιστάν, στο Λίβανο, στη Σομαλία, στο Μάλι. Γι' αυτό την ώρα αυτή που μιλάμε, η Ελλάδα συμμετέχει σε 13 ΝΑΤΟϊκές αποστολές εκτός συνόρων.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με πολύ μεγάλη προθυμία και με τη σύμφωνη γνώμη όλων των άλλων κομμάτων, στηρίζει τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ απέναντι στη Ρωσία.

Πρόσφερε κάλυψη στην ιμπεριαλιστική επίθεση στη Συρία, των ΗΠΑ.

Προσκάλεσε το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, στήριξε όλες τις επιθετικές ΝΑΤΟϊκές αποφάσεις, και μετά τις συμφωνίες των υπουργών της στις ΗΠΑ για επέκταση των αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στην Ελλάδα, όπως τη Σούδα!

Γι' αυτό βέβαια δέχεται τα συγχαρητήρια του σύγχρονου «Αμερικάνου πρέσβη του Πιουριφόϊ».

Ο ελληνικός λαός, όπως και οι λαοί γειτονικών χωρών, πρέπει να διεκδικήσουν την απεμπλοκή της Ελλάδας από τις επεμβάσεις, από τους τυχοδιωκτισμούς, το κλείσιμο των βάσεων, όπως της Σούδας, την επιστροφή των Ελληνικών στρατευμάτων από αποστολές εκτός συνόρων, από το πλιάτσικο αυτό του κεφαλαίου που γίνεται στην ευρύτερη περιοχή.

Απευθύνουμε κάλεσμα σε όσους και όσες αγανακτούν, βλέπουν ότι η κατάσταση δεν πάει άλλο, έχουν διάθεση να συγκρουστούν με αυτή τη μοιρολατρία που υπάρχει, τη μιζέρια, τις μειωμένες απαιτήσεις.

Κυρίως απευθυνόμαστε σε όλους όσους αυτή την ώρα διαδηλώνουν στους δρόμους όλης της Αθήνας, έξω από τη βουλή, στους δρόμους και στις πόλεις όλης της Ελλάδας, σε όλους και όλες όσοι και όσες μας παρακολουθούν αυτές τις μέρες.

Ο πόλεμος των εργαζομένων, του λαού με τους διαφεντευτές της ζωής του είναι μαραθώνιος, δεν τελειώνει με ένα ή δύο συλλαλητήρια, με μια απεργιακή μάχη. Είναι αγώνας καθημερινός, συνεχής, για να δημιουργηθούν παντού εστίες αντίστασης και αντεπίθεσης.

Ιδιαίτερα καλούμε τον λαϊκό κόσμο που αισθάνεται «αριστερός», που πίστεψε στον ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα δυσανασχετεί, αισθάνεται δικαιολογημένη οργή, αγανάκτηση και του λέμε να κάνει το βήμα τώρα.

Δεν αλλάζει η κατάσταση μόνο με μια οργή, με μια δυσαρέσκεια γι' αυτή την κυβέρνηση και την κατρακύλα της. Δεν υπάρχουν πλέον άλλες δικαιολογίες.

Για να ζωντανέψει η ελπίδα, τους καλούμε να συζητήσουμε μέσα στο κίνημα, μέσα στους αγώνες, στους τόπους δουλειάς, στους τόπους κατοικίας, στις σχολές, για το πώς θα πετάξουμε μια και καλή όσους ρουφάνε το αίμα του λαού.

Πώς θα παλέψουμε για να γίνει δηλαδή πραγματικότητα η πολιτική πρόταση διεξόδου από την κρίση σε όφελος του λαού, και αποτελεί αυτή βέβαια τη μοναδική απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα που βιώνουμε.

Τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσουν, είμαστε σίγουροι, και άλλοι λαοί της περιοχής, της Ευρώπης, του κόσμου. Έτσι μόνο θα μπορέσει να ζήσει ο λαός μας σύμφωνα με τις πραγματικές, τις σύγχρονες ανάγκες του, να απολαύσει τις δυνατότητες που προσφέρει η επιστήμη, η τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας, οι μεγάλες πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες της Ελλάδας.

ΑΘΗΝΑ 18/5/2017
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ